

Redacció i administració:
 València, 244, 1er.
 Barcelona-7
Telèfons: 215 27 39
 215 27 84
 215 28 05
 215 24 33
 Edicions Terra Nostra S.A.
 Director:
 Joan E. Jarque i Jutglar
 Imprès a F.P.S.A.
 D.L. 14387
 Sol.licitat control O.J.D

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Qui te zel desitja i procura, per tots els mitjans possibles, que Déu sigui sempre més i més conegut, estimat i servit en aquesta vida i en l'altra, ja que aquest amor sagrat no té acabament. I fa el mateix amb el proïsme."

Sant Antoni M.ª Claret

N.º 57

Setmana del 26 d'octubre al 1 novembre 1980

30 Ptes.

Aquest diumenge, diada del Papa

Mns. Malla: "Joan Pau II, un Sant Pare per a tothom"

LLEIDA. — "La diada del Papa, que la Conferència Episcopal ha assenyalat per a l'últim diumenge d'octubre, el dia 26 aquest any, ha d'ésser d'oració i, en el possible, també d'ajuda", ha remarcat monsenyor Ramon Malla.

Comença indicant que el Papa és vincle d'unió i que hem de mantenir una estreta unió amb ell: "Es sens dubte difícil — diu el prelat — la missió confiada per Déu al Papa; i ho és també, per tant, la que correspon exercir a Joan Pau II. Se li ha encomanat la tasca d'unir criteris entre mentalitats tan diferents com són les que constitueixen la humanitat; i en un cercle més reduït, les que existeixen entre els fidels de l'Església catòlica per al servei de la humanitat. Ha de vetllar perquè l'Església es realitzi plenament en situacions divergents sense perjudici de la unitat. Té la responsabilitat de mantenir el dipòsit de la veritat confiat per Déu, i transmetre-

la amb la seva revelació, però al mateix temps aprofundir en el seu contingut, a la llum també de les interpel·lacions que presenten els homes al llarg de la història amb els seus avanços tècnics, de pensament o d'investigació".

Es un Papa per a tothom, diu més endavant: "En aquesta societat, que es distingeix pel seu esperit revisionista i per la llibertat de manifestar les pròpies opinions, convé tenir present que seria una falta d'objectivitat i una limitació de la unió i amor que devem al Papa, voler encasellar-lo en un grup o una tendència particulars, encara que estem convençuts que allí resideix la veritat. Ell és l'únic a qui correspon discernir amb autoritat quina és la norma que correspon a la conducta dels fidels seguidors de Jesús, tant en l'ordre de la vida com en el camp de les idees, encara que deixi oberta la discussió sobre el tema".

"Que tothom t'entengui"

Sant Antoni M.ª Claret, clar i català

Monument a Antoni M.ª Claret, a Sallent, poble natiu del sant.

Amb motiu de la festa litúrgica de sant Antoni M.ª Claret, fundador de la congregació dels Claretians, tan arrelada al nostre país, CATALUNYA CRISTIANA presenta a les planes centrals un ampli reportatge de l'obra apostòlica de sant Antoni M.ª Claret, fou un home clar i català. No tenia altre preocupació que ser entès pels seus oients. En un "Directori per a Missions populars" escriu: "Estimat Teòfil, emprars la paraula com es fa ús de l'idioma del país, a fi que tothom t'entengui". Home proper, amb la seva bonhomia, la murrieria i una certa psicologia primària obtenia grans resultats en aconseguir el desvetllament religiós del poble.

"Ésser útils al poble de Déu"

La Federació de Clarisses es reüní a Vallvidrera

VALLVIDRERA. — Les abadeses de la Federació de Clarisses de Catalunya i llurs acompanyants, en nombre de trenta-dues, es reüniren del 20 al 25 del mes passat a la casa de la Sagrada Família, de Vallvidrera.

Encara que el tema central de la trobada fos de caire intern, s'hi dialogà amplament sobre la manera que aquestes monges es poden fer més útils al poble de Déu avui, seguint les orientacions marcades pel Vaticà II i el magisteri ordinari de la jerarquia.

L'assistent religiós de la Federació, fra Ramon B. Treserra, dissertà sobre temes que menaven a la reflexió de les reunides a adquirir un coneixement més aprofundit i clar de llur identitat.

Afinant

Bon cristià i...

Hi ha frases que, de tan rodonas, són perilloses. O diuen una evidència, o diuen una barrabassada. "Es pot ser un bon cristià i, posem per cas, alcohòlic o lladre" és una d'aquestes frases. Tots sabem que Jesucrist ha vingut a cridar els pecadors i que és el malalt, i no el qui està sa, el qui necessita del metge. I també sabem que, del pecat, no s'en surt en un dia, i sovint la tasca d'alliberar-se'n és tant llarga com la mateixa vida. Ser bon cristià consisteix aleshores precisament en aquesta lluita perseverant i confiada.

Ara bé, tothom s'adonarà també que una frase així pot sonar com si ser alcohòlic o lladre fos perfectament compatible amb ser cristià. I en aquest sentit és inadmissible. Hi ha comportaments i situacions que els cristians creiem que són indignes dels fills de Déu i per això no les admetem; i, si ens hi trobem ficats, lluitem per sortir-ne. També és veritat que tot cristià ha de mirar sempre de no culpabilitzar el proïsme; però la millor manera de fer-ho no serà pas mai la de coonestar el mal.

Joan E. Jarque i Jutglar

L'Obra d'Exercicis Espirituals va endavant

XXIII Retiro Extrarodinario

Barcelona. — Diumenge passat, dia 19 d'octubre, es va celebrar al Col·legi de Sant Ignasi de Sarrià el XXXIII Recés Extraordinari de l'Obra d'Exercicis Parroquials.

El cardenal Jubany, Arquebisbe de la diòcesi de Barcelona, a l'homilia que pronuncià a la missa concelebrada, destacà que l'Obra d'Exercicis ha de continuar en la seva tasca de "renovació personal profunda de l'esperit, i fer partícips d'aquesta renovació els altres, a l'ambient en el qual estan inserits, mitjançant un apostolat viu i conseqüent amb la fe".

Una tasca de renovació de l'esperit

També el Cardenal dedicà elogis sobre la importància de l'oració comunitària, principalment la celebració de l'Eucaristia, en la qual hem de seguir i participar. Al mateix temps l'arquebisbe Narcís Jubany digué que no podem oblidar l'oració personal. "Es necessària, afirmà, i no pot ésser suplerta per les activitats ni per la sola oració comunitària. Ella és l'ànima de tot apostolat, la que vivifica el cos de l'Església".

Una obra actual

Els exercicis espirituals tancats, segons ha manifestat a CATALUNYA CRISTIANA l'actual president de l'Obra d'Exercicis Parroquials, Rafael Cano, són d'actualitat, malgrat els quatre segles que fa que foren instituïts per Sant Ignasi de Loyola. "El món evoluciona, ha dit Rafael Cano, de manera que la societat margina Déu, però hem de pensar que no podem fer res sense Ell. Es vol construir una societat ferma i pròspera sense Déu, però en tenim necessitat. Els exercicis són cada vegada més necessaris per evitar que l'home s'embruteixi, perquè el materialisme que ho invadeix tot no ofegui el seu esperit, no se senti asfixiat, perquè l'home sigui veritablement lliure."

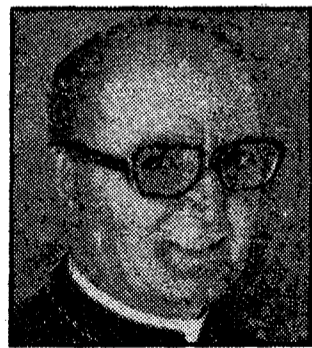
L'Obra d'Exercicis Parroquials, digué també Rafael Cano, "són actuals perquè segueixen les directrius dels Papes."

I el Sant Pare Joan Pau II ha dit: "Que sacerdots, religiosos i seglars continuïn essent fidels a aquesta experiència (dels exercicis) i li donin increment. Faig aquesta invitació a tots els qui cerquen sincerament la veritat". El Papa ens invita, doncs, a treballar i incrementar l'Obra d'Exercicis".

"Són actuals perquè són els pulmons de la vida espiritual i constitueixen un remei eficaç pels mals de l'home modern, com també ha dit el Papa actual", acaba dient Rafael Cano.

Reconeixement obligat

Mons. Dadaglio optà per bisbes catalans per a Catalunya

Comprengué la realitat catalana

L'imminent marxa del nunci de sa santedat Luigi Dadaglio, després de tretze anys a Madrid i d'haver participat activament en la renovació de l'episcopat, ens fa recordar que la seva activa direcció ha conduït a fer que tots els bisbes del Principat de Catalunya siguin catalans o dels Països Catalans. Aquesta reivindicació popular ha estat totalment aconseguida i ara tots els bisbes de Catalunya són de parla catalana, cosa que no passava d'ençà de l'Edat Mitjana.

D'altra banda l'arquebisbat de Toledo, tradicionalment ocupat per bisbes de parla catalana, ara ho és per un castellà.

Ceràmiques Modernistes esmaltades a mà, per decorar la casa

«Catalunya Modernista» és el títol dels quadres esmaltats a mà sobre ceràmica, inspirats en l'obra del pintor lleidatà Xavier Gosé (1876-1915).

Edició exclusiva de la Caixa d'Estalvis de Sabadell per obsequiar els seus amics i clients.

56e Dia Universal de l'Estalvi
23-31 d'octubre

Catalunya Cristiana

Redacció i administració:
Carrer València 244 2on Bar-
celona-7. Telèfons 215 27 39,
215 27 84, 215 28 05 i 215 24
33. Edita: EDCIONSTERRA

NOSTRA S.A. Director: Joan E. Jarque i Jutglar. Sots-
director: Francesc Malgosa i Riera Redactor en cap:
Antoni Plaja i Mateu. Redacció: Tomàs Puntí i Francesc
Gamissans. Compaginació: Eugènia Vidal. Col.labora-
dors habituals: Pere Tena, Josep Mª Aragonès, Josep M^a
Ballarín, Josep Ll. Martín Descalzo, Vicenç Nolla, Josep
Faulí, Esteve Busquets i Molas, Pau López Castellote,
Climent Forner, Enric Planas, P. Angel Marsà, Xesc Soliu,
Albert Pera, Josep Mª Gavín, Jaume Casanova, Josep
Ventura, Guillem del Món, Picanyol. Documentació:
Ferran Camps. Traducció i correcció: Oriol Camps,
Agustina Turullols. Publicitat: Josep Mª Truñó. Mun-
tatge, composició i fotolits: Grup Tres. Administra-
ció: Joan Manuel Checa. Subscripció: Anual 1.500 ptes.
Semestral 750 ptes. Dipòsit legal: 14.387.

“Prepareu-vos”...

Esperàvem que el dia de santa Teresa, durant l'audiència setmanal puix que queia en dimecres, el sant Pare anunciaria el seu viatge a Espanya l'any vinent per les mateixes dates. No ha estat així. L'anunci oficial encara no ha estat fet. “Las cosas de palacio van despacio”. Tanmateix els bisbes espanyols presents al Sínode foren hostes a la taula del Papa un divendres i no és arriscat suposar que un dels temes de la conversa fou aquesta visita. En tot cas, sabem que el cardenal Enrique i Tarancón ja ha presentat el projecte de programa a la Secretaria d'Estat i que el Papa, en una audiència, va dir “prepareu-vos”, prepareu-vos” referint-se a la seva propera visita a Espanya.

Ara bé, com ens preparem? Més cenyit encara, és que ens preparem d'alguna manera o altra? A menys de tres-cents seixanta quatre dies del dia “D” el més calent és a l'aigüera. I no oblidem que els mesos d'estiu, entre nosaltres, no compten. Vol dir que el que no estigui llest a finals de juny, s'haurà d'improvitzar en quinze dies a l'octubre. Ben garbellat, ens queden sis mesos útils per a complir la consigna: “prepareu-vos...”

Es tracta, ben cert, de la preparació material o logística. No dubtem que es trobaran els homes adequats (i els mitjans?) per a endegar-la. Però a nosaltres ens preocupa molt més la preparació diguem-ne “espiritual” de l'esdeveniment. En l'Editorial del número 48 ja avançàvem les condicions d'esperit mínimes que ens sembla que són les úniques que poden justificar una visita del bisbe de Roma, com a pastor universal, a les Esglésies del nostre país. Ens permetem recordar-les. L'essencial creiem que és “posar-se en sintonia amb la Santa Seu de Pere... deixant de banda una actitud de llepafils i de setciències que no s'adiu amb el nostre tarannà... i retrobant la deu oculta però viva de la nostra catolicitat. Però es tracta també de preveure i endegar dos aspectes que ens semblen fonamentals perquè la visita del Papa sigui reeixida.

L'un és una presentació adequada d'aquesta visita a l'opinió pública. No és una feina fàcil. És més, cal tot el seny, un gran tacte i, per què no?, una bona dosi de tècnica per a sortir-ne airoso; i, en tot cas, no podem esperar que ens ho facin els grans mitjans de comunicació. Els haurem d'ajudar i completar almenys; i Déu vulgui que no els haguem de contrarestar massa. L'altre element que considerem bàsic per a la preparació de la visita del Papa, consisteix en la preparació acurada del “contingut” de les “audiències” i de les celebracions. La trobada del sant Pare amb els nostres joves, amb els nostres intel·lectuals, amb els nostres pagesos, obrers i empresaris, així com amb els nostres bisbes, preveres i religiosos, no pot quedar reduïda a escoltar uns bells discursos. Li hem de poder exposar la nostra situació real i els nostres problemes —amb uns dossiers ben preparats per tots i a la llum del dia— a fi que ell ens pugui dir la seva paraula de pare que ens confirmi veritablement en la fe. I això no s'improvisa. Gosaríem dir que ja estem fent tard.

El Sínode no és un semàfor

Mentiria si digués que vaig partir fa quinze dies ple d'entusiasme cap al Sínode de bisbes. Hi anava —he de confessar-ho— tement que allò no es reduís a una llista de condemnes, a tornar a repetir la cadena de nos a què molts reduceixen tota la moral cristiana: no a la píndola, no al divorci, no a l'avortament, no a les relacions prematrimonials, no a tota la resta. I no és que un hom no coincideixi substancialment amb aquestes negatives; és que un hom creu que Déu és primerament amor i només molt al final sorgeixen —i precisament com a conseqüència d'aquest amor— algunes portes que qui estima no travessarà mai.

Però hi anava amb por, tenint potser la impressió que l'Església no ha acabat d'afrontar amb plena valentia tot el món de la sexualitat que tan radicalment va transformant la vida dels homes d'aquest segle XX; amb tota una sèrie de mutacions que resulten alliberadores en alguns aspectes, però que en d'altres assoleixen fruits evidentment embrutidors i retrògrads.

Avui he de confessar que aquella por meva era injusta; i m'alegro molt de poder dir que m'he equivocat: perquè el Sínode dels bisbes fa olor de tot menys d'inquisició. Els bisbes no hi han anat amb l'escopeta carregada, sinó exactament tot al contrari, amb una decisió absoluta d'ajudar. Dels fariseus, Jesús en deia que carregaven a l'esquena de la bona gent uns fardells que ells no movien ni amb un dit. Dels bisbes que han anat a Roma, la mínima cosa que se'n pot dir és que miren d'empènyer per veure si entre tots ajudem la família a mantenir-se dempeus; que bona necessitat té avui de forces que la sostinguin.

Fóra lògicament absurd esperar d'aquest sínode solucions màgiques o miraculoses. En canvi, se'n pot esperar una mica de llum, força estimul, molta comprensió. I això ja es va assolint.

Llum, és clar, de l'Evangeli; no simple llum vermella de prohibicions o llum verda de permissivismes. La veritat de Jesús és menys elemental i més profunda que la d'un semàfor.

Em sembla que el bisbe de Càdis ho formulà perfectament en la seva intervenció: “Enmig de les dificultats i problemes amb

que avui s'enfronten les famílies, moltes llars cristianes tenen posada la mirada en el Sínode i desitgen de no sentir-se defraudades. No esperen de nosaltres solucions tècniques, econòmiques o polítiques. Esperen una paraula que sigui portadora de llum, de vida i d'esperança que els ajudi a viure la fe en la situació actual. Esperen la paraula de Jesús. No som els notaris que es reuneixen per donar fe del pecat del món, malgrat que calgui denunciar-lo. No som els seus jutges. Ens hem reunit per tal de proclamar la bona nova de la família cristiana i la força salvadora de Jesucrist, mort i ressuscitat. Per tal d'anunciar de forma vertadera i adequada que, en Ell, continua havent-hi vida i esperança per a la família”.

D'això es tracta, sí. Tinc la impressió que massa sovint acudim a Roma només per demanar respostes tranquil·litzadores: sis o nos. I a l'Evangeli hi ha molt més: hi ha vida. Reduir la moral catòlica a un semàfor que dona pas o el prohibeix és, si més no, insultar-la.

Per això és bo que el Sínode es presenti abans que tot com un anunci de la bona nova que en Crist continua havent-hi esperança per a la família. I no seria dolent que es comencés a viure en les famílies cristianes aquesta alegria sense agressivitats. Encara que només fos perquè els “il·lustres” que des de fora ens contemplen no es pensin que la família cristiana “és la suma de totes les prohibicions sense barreja de cap mena d'entusiasme”.

Els qui hem viscut o vivim en una d'aquestes famílies de les quals es rifa el meu bon amic Paco Umbral i que romandran unides perquè viuen la mateixa fe unides —i que tanmateix són famílies lliures, obertes i força menys beates que d'altres que es creuen molt liberals— hauríem de demostrar amb fets que la família cristiana té corda i alegria per a estona. Sense croades contra ningú, per descomptat. Però sense avergonyir-nos de la font d'aigua viva que envejaríem tots els qui no tinguin el paladar espatllat si és que arribessin a tastar-la. Déu no és un inspector de clavegueres ni els bisbes són sergents de duaners. Donem-ne gràcies a Déu.

José Luis Martín Descalzo

Miracles “en català”

Sobre la manca de sants catalans que hagin estimat Catalunya, em plau referir aquesta anècdota que contenen els biògrafs de sant Salvador d'Horta.

Aquest sant va tornar miraculosament la parla a un noieta mut que havia vingut de terres castellanes. Quan els seus pares anaren al sant per regradar-li tan gran favor, li digueren que, malgrat el miracle, no entenien el que deï el seu fill. Sant Salvador, llavors, els va respondre: “Es perquè el noi ara és a Catalunya. Quan haureu passat la frontera i arribareu a les vostres terres, parlarà el castellà i l'entendreu”.

I així fou, segons diuen aquells biògrafs contemporanis.

M'agradaria que, al Sr. Gall, li arribi aquesta anècdota.

F.G.A.

Puntualitzacions a “L'EIXERIT”

Al nº 47 de “Catalunya Cristiana” corresponent a la setmana del 17 al 23 d'agost proppassat i dins el suplement infantil, “L'Eixerit”, pàgina 6, hi ha un apartat titulat “Nens i cap de setma-

El lector escriu

na” que signa Carme Anfoso, la qual en parlar de les festes majors esmenta un “Rally de tartanes” de Riudoms i diu: “Quasi una cinquantena de tartanes s'apleguen a la plaça de l'Església on, des d'allà se'n van cap a la serra del Montsant”. La informadora comet un error quan, per un cantó, diu que les tartanes de Riudoms se'n van cap a la serra del Montsant perquè si ens fixem en el títol d'aquesta festa: “Riudoms reviu la tartana juntament amb Vinyols i Cambrils” ja veiem que les tartanes no van pas al Montsant, sinó que ens recorden una tradició del meu poble d'anar a mar amb carro quan no es coneixien els contaminadors “utilitaris”. Per tant, la finalitat de les tartanes no és anar al Montsant, sinó a la platja de Cambrils a banjar-se i a fer un bon dinar amb la gresca de la colla o amb el bressol de la família. Per un altre cantó la informadora comet un altre error en dir que se celebrarà el que en diu un “Rally de tartanes” “durant aquest mes d'agost” quan sembla que ara per ara, per motius que encara no s'han fet pú-

blics, la celebració de la convocatòria d'enguany del “Riudoms reviu la tartana juntament amb Vinyols i Cambrils” no es farà. I millor que m'equivoqui.

Puntualitzacions fetes sense ànim de ferir cap susceptibilitat.

Josep Mª Toda i Serra

Una frase gentil i sincera

En el moment de la mort del senyor Garrigues Walker, el president Suárez es trobava a Amèrica, com tots ja sabem.

Tractant d'alleujar el dolor de la seva família, nombrosos polítics quasi tots de l'actual govern, s'oferiren a definir l'obra de l'inoblidable polític espanyol.

Com a simple espectador i lector de diaris, incluí el de la seva digna direcció, i sense estar interessat per la política, vaig llegir la frase més sincera i veritable del president Suárez. Va dir del senyor Garrigues Walker: ERA UN FILL DE DEU. Tota una frase per a meditar i tractar de pensar. No els sembla bonica i certa, en- sems?

Teodor Cortés

Les conclusions, en un estat molt avançat

Tarragona: Intensa activitat del Consell Diocesà de Pastoral

Tarragona.— S'han celebrat ja les eleccions per a procedir al nomenament dels representants dels diferents grups del Consell Diocesà de Pastoral. Els nomenaments han estat traslladats a la Secretaria del consell, el qual convocà una reunió pel diumenge dia 19 al Col·legi de Sant Pau de Tarragona.

En el decurs d'aquesta reunió es presentaren les conclusions per part de la Comissió de Ponència. Tanmateix, s'han programat ja dues noves reunions que tindran lloc els dies 15 i 16 de novembre a La Selva del Camp. En aquests moments, és força intensa l'activitat del Consell Diocesà de Pastoral. Després de la reunió del dia 19, cada grup estudiarà el projecte de conclusions per tal de poder enviar les escaients esmenes a la Secretaria del Consell abans del dia 7 de novembre.

D'aquesta manera, el projecte definitiu de les conclusions podrà ésser votat en el decurs de les

reunions del mes de novembre. Des de fa setmanes, una Comissió de Ponència està treballant en la preparació de tot aquest programa d'activitats, palesant-se, així, la importància que per a tota la diòcesi tarragonina està tenint el Consell Diocesà de Pastoral.

Trobada de joves a Torreforta

El diumenge, dia 19, a la Parròquia de Sant Josep Obrer del Barri de Torreforta, tindrà lloc una nova trobada de joves, dins la línia d'actuació del Concili de Joves de Taizé. La trobada començarà a dos quarts de deu del matí, i es celebrarà un diàleg per grups, xerrades amb diapositives, i reunions, per a cloure la diada amb la concelebració eucarística.

Josep Sabaté

1er. aniversari de CATALUNYA CRISTIANA

Els bisbes catalans ens encoratgen

Arran del primer aniversari del nostre setmanari, seguim rebent mostres d'ajut i d'encoratjament dels nostres bisbes així com de moltes institucions eclesials. Avui publicuem les lletres que ens han adreçat els bisbes de Vic, Lleida i Tortosa.

Dr. Masnou, bisbe de Vic:
"Ara convé que la planta creixi"

"En complir-se el primer any de vida de 'CATALUNYA CRISTIANA' cal donar-ne, primer de tot, gràcies a Déu, com cal fer-ho per tota cosa bona. El setmanari confessional ha nascut per a fer bé al poble cristià de la nostra terra, i en farà si a Déu plau. I cal també donar gràcies a tots els qui, amb benivolença i esforç, han col·laborat d'una manera o altra perquè C.C. visqués.

La planta ja és nascuda i arrelada; ara el que convé és que creixi i les seves branques arribin a tot arreu. Les famílies cristianes necessiten una cosa així: hauria de ser l'òrgan informatiu religiós de totes. De cara a reduir les confusions i els extremismes que patim, s'hauria donat un bon pas si C.C. restés ferma i assegurada i anés millorant-se i extenent-se."

Dr. Malla, bisbe de Lleida:
"Us demano que no defalliu"

"Benvolguts amics: Comparteixo amb vosaltres la joia de la celebració del 1er. Aniversari de la publicació de CATALUNYA CRISTIANA."

Us felicito, i us demano que no defalliu, malgrat el treball i les preocupacions que suposa la seva publicació.

És un servei a l'Església i a Catalunya que val la pena.

Voldria que fossin cada dia més els qui s'aprofitessin del vostre esforç ben reeixit per tal de proporcionar al nostre poble un setmanari amè i d'inspiració cristiana oberta i segura.

Dr. Carles, bisbe de Tortosa:
"Us felicito pels resultats aconseguits"

"Amb motiu del I Aniversari de 'CATALUNYA CRISTIANA', agraeixo l'esforç realitzat i us felicito pels resultats aconseguits fins ara, i us encoratjo per tal que, en el futur, l'Església del nostre país segueixi comptant amb aquest gran servei."

Rvdm. Agnellus Andrew:
"Un servei cada vegada més gran"

Rvdm. Agnellus Andrew, O.F.M. Vice-President de la Comissió Pontificia dels Mitjans de Comunicació Social.

"Us felicito vivament en el primer aniversari de la vostra publicació 'CATALUNYA CRISTIANA'. Amb el desig d'un servei cada vegada més gran a l'Església i als lectors del vostre setmanari, em complau expressar-vos cordialment els meus sentiments d'admiraçió i afecte en el Senyor".

Pensant-hi bé

L'amic

"Qui troba ver amic, troba tresor", diu el refrany.

Però l'amistat és com un pont, es recolza sobre dos pilars. És un nus fort, resistent, nuat entre dues cordes. És un riu cabalós, fruit de l'aiguabarreig de dos afluents. L'amistat és el trobament i la comunió interpersonals en la llibertat i en l'amor. L'amistat és certament un fenomen humà ben singular, perquè no depèn de la carn i de la sang, ni de la relació sexual, sinó que expresa i realitza una afecció i estimació netament cordials.

L'home, a partir del cenacle familiar, desplega la totalitat de la seva vida social; y és en aquest àmbit complex de les relacions interpersonals, on algunes van prenent guixària i fondària fins a esdevenir autèntics lligams d'estimació i comunió.

Els familiars ens són "donats"; les relacions familiars són un imperatiu moral que cal assumir des d'un amor autèntic pregonament arrelat en la gènesi de la nostra vida. I ser-hi fidels, ni que sigui dolorosament.

Els amics "s'escullen". L'autèntica amistat és gratuïta, desinteressada.

"Més val un bon amic que cent parrents" Per què? És una de les vessants misterioses de l'amistat. El fet és que els nostres confidents són més els amics que els familiars. Els lligams de la carn i de la sang han d'inspirar-nos com un "pudor" natural que ens porta a mantenir-los en la seva identitat sense cap mena d'adherències. Els familiars són irreversiblement

familiars; i, de fet, ens posem com un gat furiós quan algú té l'atreuiment de "ficar-se en la família".

La relació amical permet plena obertura i córrer el risc de "compartir-ho tot" amb més agilitat interior. Ja ho diem: "Com més amics més clars".

També, però, l'experiència i el seny del poble adverteixen: "Dient les veritats es perden les amistats" i "A l'amic i al cavall no el cansis".

I és que, així com hi ha "l'art d'estimar", hi ha també "l'art de ser amic i de tenir amics". Una verdadera amistat no arriba a la maduresa sense esforç; i, un cop assolida, no mor tampoc impunement. Per això diem també: "D'amics, pocs i bons", i "Qui té amics té fatigues". Cap relació d'estimació no arriba a la plenitud sense acceptar la paciència i el dolor d'estimar, sense posar sincerament en joc "el sentit de l'altre" i renunciar lleialment a tota mena de manipulació i d'egoisme. Jesús n'és l'exemple. Jesús és el gran "amic de l'home". "Vosaltres sou els meus amics", ens ha dit. I els fets ho han corroborat: Ha donat la vida per tots nosaltres.

L'amistat és també compromís. Es creure en l'altre tal com és, defecters inclosos. Es traduir l'estimació en servei real. Es voler la felicitat i el bé de l'altre.

Adéu-siau, AMICS.

Xesc Soliu

L'Evangelí és per a tothom

**Catalunya
Cristiana**

La pasta tradicional amb un segle de prestigi.

El Pavó

Canalons · Raviolis
Tortellini · Pastes a l'ou

El 16 de novembre, segona sessió

I Congrés de la Federació de Cristians de Catalunya

Barcelona.— Ha estat convocada la segona sessió de treball del I Congrés General de la Federació pel diumenge dia setze de novembre vinent. El tema a debatre és: la família catalana i la ponència ha estat confiada al senyor Ramon M.ª Faus i Esteve, notari, membre de la Comissió Jurídica Consultiva de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta sessió ha desvetllat l'interès de moltes persones i famílies del país al coincidir amb les sessions del Sínode de Bisbes sobre la família i al concretar-se en resolucions pràctiques que poden relacionar-se directament amb la situació actual de la família catalana

en el seu afany de recobrar les arrels de la seva identitat.

Els actes anunciats tindran lloc en el Temple de la Sagrada Família de la ciutat de Barcelona.

“Germanor” respon a aquesta pregunta:

“Quant he de donar?”

Això és el què molts cristians es pregunten. Pensen: “D'acord que l'Església l'hem de sostenir nosaltres i prou. Comprenc també que jo hi he de contribuir més. Però quant, exactament?” Fa de mal respondre, és clar. No tothom té les mateixes possibilitats. Ni les mateixes obligacions. Ni el mateix grau de consciència o de generositat.

Aquest full vol ajudar-vos a prendre una decisió sobre aquest punt, ben pensada però ben lliure. Per això us oferim unes dades i alguns criteris. (Més endavant, en un altre full, presentarem uns càlculs més exactes, que ara estan en estudi).

Tres criteris

L'activitat pastoral de la

diòcesi és d'un volum i d'una complexitat molt grans. Més de 400 parròquies, catequesis, serveis diocesans, institucions d'estudi, moviments apostòlics, etc., que ocupen moltes persones, locals i materials de treball. Pensem que la diòcesi té 4 milions d'habitants. En realitat els cristians ja hi cooperen força, i d'altra banda els presupostos es fan molt ajustats. Per a saber què hauries d'aportar et pots servir d'aquests criteris:

● **Augmentar en un 30% la teva aportació.** És el què necessita la diòcesi per a autofinçar-se. (Si l'augment arribava al 50% es podria ajudar altres diòcesis més necessitades.)

● **Donar la part del pressupost que et correspon.** Com que cal suposar que només contribuiran regularment i a consciència els catòlics practicants (posem, tirant just, que són el 10% de la població), tocaria aportar 250 ptes. per persona cada mes. No és pas massa...

● **Contribuir amb l'1% dels ingressos familiars.** L'Evangeli diu que rebrem el cent per u. Nosaltres podríem donar l'u per cent. És només un joc de paraules, però és un criteri fàcil de recordar i de calcular.

Altres factors

Per a afinar més val la pena recordar que:

- Els altres (els no practicants regulars) també fan donatius esporàdics amb motiu de casaments, bateigs, etc.
- No tots els practicants començaran de cop a fer una aportació com cal. Potser caldran anys perquè en prenguin tots consciència.
- Fer càlculs no ho és tot. Per a un cristià conscient i responsable hi han de jugar també el desprendiment i la generositat. Sostenir l'Església no és un fred deure fiscal, sinó un acte de germanor.

Església i pobresa

Haureu notat que mai no diem que “cal donar com més millor”. Aquest no fóra un bon criteri. No es tracta de recollir molt, sinó exactament allò que faci falta per a un funcionament eficaç i digne de l'activitat pastoral.

La diòcesi no ha de ser rica i poderosa, ni ho vol ser. En té prou amb imitar el seu Senyor, donant un testimoni clar de pobresa i alhora de vitalitat.

Per això l'esforç econòmic que demana als diocesans no és exagerat, sinó just i raonable. A l'abast de tothom.

QUÈ BONICA ÉS BARCELONA

JO ESTIMO BARCELONA PER AIXÒ NO L'EMBRUTO

AJUNTAMENT DE BARCELONA

6 de novembre de 1980

5è. aniversari del trasllat del cos del Dr. Pere Tarrés a l'església de St. Vicenç de Sarrià (Barcelona). Com cada any, a un quart de nou del vespre, se celebrarà una Missa a la dita església parroquial. Aquest any presidirà la concelebració el Dr. Ramón Malla, bisbe de Lleida.

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm durant un any a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms

Domicili

Població D.P.

Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc/Caixa

Agència

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º

.....

Lloc Data

Signatura

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA. València 244, Barna-7.

Avisos i comunicats

Barcelona
Ser cristià a la
Universitat

Es el tema de quatre sessions de reflexió i diàleg per a analitzar la problemàtica de l'estudiant cristià i per a conèixer diversos espais de vida cristiana existents en la nostra església diocesana. Organitza MUEC-CCU al Centre Cristià dels Universitaris, c/ Villarroel, 81 Dies 28 - 30 d'octubre i 4 - 6 de novembre, de 2/4 de 8 a 2/4 de 10 del vespre.

Taller de
Teologia

Es un servei d'assistència i formació religiosa dirigit als estudiants de la Universitat de Barcelona, Universitat Politècnica i Universitat Autònoma. Direcció i professorat depenen de la facultat de Teologia. Es una iniciació a la teologia que possibilita una visió de conjunt i unes pistes de treball, en sintonia amb el nivell científic dels estudis superiors de la Universitat. Són dues hores setmanals. Dia i lloc: dimecres, de 8 a 10 del vespre; al Centre Cristià dels Universitaris, c/ Villarroel, 81 Secretaria de 7 a 9 del vespre, Telf. 323.33.68

Relaxació i
control de la ment

Curset a càrrec d'Enric Seguí. Temari teòric-pràctic: Relaxació, concentració i silenci interior, activitat psico-somàtica, estats passiu, actiu i d'atenció, meditació budista Zen, caràcter específic de l'experiència cristiana de Déu, meditació Vipassana. Dies i lloc: del dimecres, 12 de novembre al 17 de desembre, de les 7,30 a les 9,15 de la tarda, al Fòrum Vergés, Rosselló, 223, telf. 228.20.00 Places limitades.

Grups de diàleg per
a promesos

El CPM ofereix als promesos la possibilitat de dialogar amb altres parelles i amb casats sobre els temes de més interès, per tal de confrontar opinions i enriquir la reflexió de tots.

Zona Centre

Dies 11 i 12 de novembre.— Parròquia de la Mare de Déu del Pilar, carrer de Casanova, 175. Telf. 230.95.88 - Dimarts i dimecres a les 20,30 hores.

Zona Sant Gervasi

Del 3 al 20 de novembre.— Residència Reparadores, carrer d'Emancipació, 33 Telf. 212.69.00 - Dilluns i dijous, a les 22 hores.

Zona Guinardó i
Horta

Del 7 al 21 de novembre.— Parròquia de Santa Isabel d'Aragó, carrer d'Arte, 9 Telf. 236.41.35 - Dimarts i divendres a les 22 hores.

Del 14 al 22 de novembre.— Parròquia de Santa Teresa de Jesús, carrer de Llobregós, 130 Telf. 229.45.92 - Divendres i dissabtes, a les 21,30 hores.

Zona Collblanc i
l'Hospitalet

Del 8 de novembre al 13 de desembre.— Parròquia de Sant Ramon Nonat, Av. de Sant Ramon nº 1 Telf. 240.02.84 Dissabtes, a les 21,30 hores.

Granollers

Del 12 al 15 de novembre.— Parròquia de Sant Esteve - Sala Pax - Dimecres, dijous, divendres i dissabte, a les 22 hores.

Terrassa

Dies, 29 novembre, 6 i 13 de desembre.— Parròquia de Sant Cristòfor, plaça de Pius XII, s/n Telf. 785.41.96 - Dissabtes a les 19 hores.

NOTA: per a qualsevol informació truqueu a la secretaria del CPM, carrer del Roselló, 223 Telf. 228.20.00 de dilluns a divendres, de 4,30 a 8,30 tarda

Curs d'introducció a
la pastoral

L'ha programat el Centre d'Estudis Pastorals. Va destinat a tots aquells (laics i religiosos, sobretot) que exerceixen alguna responsabilitat pastoral. Calendari i horaris: els dijous del 6 de novembre al 9 d'abril, de 19,30 a 21,15 Inscripcions: Rivadeneyra, 6 4t. Barcelona-2 Telf. 317.48.58 d'11 a 1 i de 5 a 7

Moviment
Sacerdotal Marià

El primer cenacle del nou curs serà el dilluns, dia 27 d'octubre, a la parròquia de Sant Cugat del Rec, carrer de la Princesa, 21 de 4 a 6 de la

tarda. En l'acte, exclusiu per a sacerdots, de 4 a 5 predicarà el pare Francesc de P. Solà S.J. En l'acte públic, de 5 a 6, durant la concelebració eucarística, l'homilia anirà a càrrec de mossèn Eduard Vives i Llorens, rector de la Jonquera.

Caritas ajuda
Algèria

Seguint les indicacions rebudes de Caritas Espanyola i a fi d'ajudar els damnificats pel terratrèmol d'Algèria, Caritas Diocesana de Barcelona ha obert una subscripció de donatius, exclusivament en metàl·lic, que poden fer-se efectius a les seves oficines centrals, Plaça Nova, 1 Telf. 301.35.50 de 8 del matí a les 14 de la tarda.

Servei de consulta
matrimonial

El secretariat diocesà de Pastoral Familiar té establert un servei de consulta matrimonial per a aquelles parelles que tinguin dificultats. Es tracta d'oferir una autèntica ajuda psicològica i pastoral. El servei funciona totes les tardes, però és necessari concertar abans l'entrevista per telèfon (253.86.59)

C.A.F.

Ofereix residència per a noies (sols dormir); informació telf. 317.79.44 de 5 a 7; servei de menjador per a tothom, tots els dies feiners de 13,15 a 15,30. Preus populars, club d'estudi cada dissabte, educació de la fe, expressió i plàstica, solfeig, guitarra, piano. Per a informació general: Ronda de la Universitat, 27 principal. Telf. 317.10.52 Barcelona-7.

O.R.S.

Organitza un curset de catequesi d'adults, a càrrec de mossèn Josep Mª Llauredó. Serà cada dijous de novembre i desembre, de 8 a 9 del vespre, al seu local del carrer de la Torre, nº 28 àtic, Telf. 217.10.28 Informació: dimarts i dijous de 6 a 9

Girona
Ordenacions
sacerdotals

Diumenge, dia 26, a les 5 de la tarda, a l'església parroquial de Sant Feliu de Guíxols, el nostre bisbe ordenarà de prevere en Jaume Angelats i Morató, fill de Banyoles. El dia de Tots Sants, a les 5 de la tarda, a la parròquia de Santa Maria de Palamós, ordenarà de prevere l'Esteve Sureda i Vilar.

Punt de vista

El delegat Melià

La designació de Josep Melià per al càrrec de delegat del govern estatal a Catalunya és un fet positiu des de molts punts de vista.

No s'hi val a dir, com ha estat dit, que hauria estat millor que el designat fos menys proper al president del Consell de Ministres, i no s'hi val perquè és la cosa més natural del món que —sigui qui sigui—, a l'hora de triar-se un delegat, triï una persona de confiança. Tampoc s'hi val a queixar-se de l'amistat del delegat amb el president de la Generalitat, perquè aquest fet, en realitat, és extraordinàriament positiu, ja que fa més fàcils les relacions entre el poder central i el català.

El que sembla que cal valorar especialment és que, per excepció, en aquest cas, la persona que Madrid envia a Barcelona no és un desconegut i, ultra ésser ben conegut entre nosaltres, no és un home que, de cap de les maneres, pugui ésser considerat un estrany. Més enllà de les lògiques i positives amistats amb els caps d'ambdós executius, el fet essencial és aquest: Josep Melià, que és fill de Mallorca i que ha viscut molt de temps a Madrid, és, de cori de cervell, un català més, un català que ha exercit, un català de Mallorca que ha estat sempre fidel a aquesta doble condició:

Per això són molts els punts de vista que fan considerar tan positiva aquesta designació: perquè és un col·laborador de primera línia del cap del govern perquè és un vell amic del president Pujol i perquè, comptat i debatut, és un catalanista més. Que Madrid envii a Barcelona un delegat catalanista és un fet que supera totes les previsions i un fet impensable fa només quatre dies. Fins i tot ara costa de creure, però és veritat, que el delegat del govern estatal a Catalunya sigui la mateixa persona que, tot just fa tres anys, escrivia: "La idea que seria idiota fugir d'un centralisme, el de Madrid, per a caure dins un altre, el de Barcelona, no ha sortit del poble mallorquí. És un pensament inoculat des de les mateixes esferes del poder unitarista, que es negava a ésser remogut.

Qui conegui la tradició confederal dels regnes de la corona catalano-aragonesa sap que res no hauríem de témer del fet de pertànyer a la mateixa comunitat política". (La nació dels mallorquins, 1977, p. 230).

Josep Faulí

Més parròquies que venen
CATALUNYA CRISTIANA

En l'elenc de parròquies que ofereixen CATALUNYA CRISTIANA als seus fidels, vàrem ometre involuntàriament les següents:

Diòcesi de Barcelona: Parròquia de Torrelavit; parròquia de Vilanova de la Roca; parròquia de Sant Martí de Provençals.

Diòcesi de Girona: Parròquia de Lladó.

Diòcesi de Tortosa: Parròquia de Flix; parròquia de Rosell; parròquia de Bot.

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i relançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA
CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom i Cognoms.....
Carrer..... N.º..... Pis.....
Telf..... Població.....

Els prego que em subscriguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona

Trimestral 2.229 ptes.	Trimestral 2.074 ptes.
Semestral 4.458 ptes.	Semestral 4.148 ptes.
Anual 8.916 ptes.	Anual 8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
Barcelona-7.

NOVETAT

Vigorosa al·legació a favor de les primeres i innocents víctimes del divorci.

La gran actualitat del tema i l'indiscutible valor del llibre, en fan una preciosa eina que cal conèixer.

LOS HIJOS ANTE EL DIVORCIO
Romain Liberman

Los hijos ante el divorcio / Romain Liberman

colección navidad

Demaneu-lo a la vostra Llibreria
HOGAR DEL LIBRO - Vergara, 3

DECORACIO
COMERCIAL

TORRES
DECORADOR COL·LEGIAT
núm. 43

BOTIGUES -DESPATXOS
i
TOTA MENA DE NEGOCIS

Gran Via 688 - Tel. 225 62 32
Barcelona-10

Teletips

Iniciació bíblica per a catequistes a Almeria

Els propers dies 26 i 27 de setembre, l'equip diocesà de catequesi d'Almeria va presentar a Albox el curs "Iniciació bíblica per a catequistes".

Aquest curs es pot considerar com el segon instrument que el secretariat diocesà de Catequesi posa en mans dels responsables de la pastoral per a la formació dels catequistes de base. Al final del curs, hom va estar d'acord que s'acomplissin els objectius previstos; i s'espera que l'instrument presentat sigui utilitzat adequadament en les comunitats presentades en aquesta trobada per a una millor formació dels catequistes parroquials.

Envers la beatificació de la mare Maravillas

El butlletí oficial de l'arxidiòcesi de Madrid publica el decret d'introducció de la causa de beatificació i canonització de la serventa de Déu mare Maria Maravillas de Jesús, carmelita descalça.

La mare Maravillas Pidal y Chico de Guzmán va entrar al monestir de carmelites descalces d'El Escorial el 12 d'octubre del 1919 "i es lliurà totalment a Déu en la pràctica de totes les virtuts cristianes fins el dia de la seva mort (al monestir d'Aldehueta, el dia 11 de desembre del 1974), en el qual Déu va voler remarcar la humilitat de la seva serventa, sempre fidel al compliment de la seva voluntat divina, amb senyals singulars, concedint des de llavors nombroses gràcies i favors per la seva intercessió a totes aquelles persones que demanen la seva protecció".

Mons. Cases: "La família, apòstol de la llar"

"La família té dos camps apostòlics ben definits: dintre i fora d'ella", ha remarcat monsenyor Cases, bisbe de Castelló, tot parlant de la celebració del Sínode.

"En el si de la família — diu — cada espòs és responsable de l'altre. Estan units per un sagrament... Aleshores, l'apostolat serà un teixit d'amor, pregària, sacrifici, respecte, esperança. La majoria de vegades, el consort creient haurà d'esperar a veure en el cel el fruit del seu apostolat. En la conversió de l'altre, cal comptar amb els fills. La seva pregària, la seva amistat amb Déu, la seva relació amb el pare o mare incrèduls poden tenir molt valor".

El 1310 per cent dels sacerdots tenen pluriocupació

Dels 20.065 sacerdots que formen part del clergat espanyol en actuï amb missió pastoral a parròquies i capellanies, 16.706 es dediquen exclusivament a un ministeri sacerdotal, la qual cosa representa un 83,27 per cent, segons estadístiques de la conferència episcopal espanyola.

La resta, un 16,73 per cent, es feta dels 2.630 sacerdots diocesans que tenen pluriocupació (un 13,10 per cent) i els 729 (3,63 per cent) fora de les diòcesis. A la suma total cal afegir els 2.750 sacerdots jubilats, la qual cosa representa un 12,05 per cent del total.

L'estadística no contempla els 17.593 sacerdots que pertanyen a ordes o congregacions religioses a Espanya. Només té en compte els sacerdots religiosos que desenvolupen la seva tasca a les diferents diòcesis a parròquies o capellanies encomenades pel bisbe; són 1.730 sacerdots religiosos.

Pot ésser l'òrgan oficial de la Conferència Episcopal

2.000 numeros de "ECCLESIA"

Madrid.— La revista "Ecclesia", òrgan de l'Acció Catòlica Espanyola, arriba al seu número dos mil. Quaranta anys de servei ininterromput a l'Església i a la societat espanyola. Més de 8.000 discursos i ràdio-missatges pontificis, tres mil documents de l'episcopat, totes les cartes encíclics, cròniques, col·laboracions, magnífics i orientadors editorials han passat per les pàgines d'ECCLESIA els darrers quaranta anys. ECCLESIA ha pres bé el pols a la dinàmica, trajectòria i evolució de la vida eclesial en èpoques preconciliars de Pius XII, en el concili de Joan i Pau, i en el difícil i encara prometedor postconcili de Pau i de Joan Pau II. Hom diu que pròximament potser serà l'òrgan oficial de la conferència episcopal espanyola.

Aquest número extraordinari d'ECCLESIA, amb data del 5 d'octubre, conté una meditació en tres temps sobre l'Església d'Espanya.

Del passat, en parlen tres directors d'ECCLESIA: els

monsenyors Jesús Iribarren, Antonio Montero i Joaquín L. Ortega, actual director. Del present, el cardenal Enrique y Tarancón, Martín Descalzo, Ruiz Giménez, José Mª Burgos. El futur l'apropen monsenyor Osés, José M. Javierre, Juan M. Laboa i Andrés Torres Quiroga.

ECCLESIA-2000: un resum definitiu del que ha estat, és i continuarà essent "quatre revistes en una, segons l'opinió del senyor Antoni Montero: uns quaderns de documentació, un butlletí oficial de L'A.C., una revista de pensament i articles doctrinals i un setmanari d'informació religiosa".

La comissió de pastoral analitza el fenòmen

Cara i creu del turisme

Santiago de Compostela.— En acabar les sessions d'estudi, la IX Assemblea Nacional de Pastoral de Turisme, convocada pel departament especialitzat de la comissió episcopal de Pastoral, els diferents participants de les diòcesis espanyoles han redactat unes conclusions, fruit de llur reflexió sobre "els grups en mobilitat i la comunitat autòctona".

Fonamentalment, són tres els grups que formen part del fenomen del turisme: la comunitat autòctona o receptora, els treballadors de temporada, i els turistes (nacionals o estrangers). La mobilitat dels tres grups va de menys a més. "Aquests grups — llegim a les conclusions — moltes vegades entren en conflicte perquè representen interessos contraposats que provoquen situacions d'injustícia i explotació".

A l'anàlisi de la realitat, les conclusions parlen del xoc de cultures, del perill que té la comunitat receptora (estable) de perdre la seva pròpia

identitat i personalitat, de la complexitat de l'acció pastoral en aquests mitjans. "El fenomen turístic, noble i positiu en si, entra en una dinàmica especuladora que sacrifica l'ecologia i fins i tot la identitat de tot un poble, quan només es mena en funció de beneficis econòmics".

D'entre les accions a realitzar, proposades per la IX Assemblea de Pastoral de Turisme, cal destacar: "Es necessari analitzar els conflictes que es generen, les causes que els produeixen i les aportacions precises que ha d'oferir la comunitat cristiana per a la seva solució".

— "Realitzar una pastoral de conjunt entre les comunitats receptora i emissora (tant turística com laboral)".

— Defensar amb força els drets i valors humans quan no són respectats en les relacions socials o laborals, la qual cosa implica una tasca de formació ètica i normal".

EXCURSIONES COSMOS

Noviembre 1980

Fines de semana
1 y 2 - El Misteri d'Elx 6.500 ptas.
1 y 2 - Vall d'Arán 2.900 ptas.
22 y 23 - Vall d'Arán 2.900 ptas.
29 y 30 - Mallorca, avió 8.500 ptas.

Domingos

23 - La Font de Goters 1.000 ptas.
30 - Font de la Deu d'Olot 1.100 ptas.

Jueves

13 - Escudella i Carn d'olla a Cantonigros 1.200 ptas.
20 - Camprodón, Bocabruna, Molló 1.200 ptas.
27 - Cambrils del Pirineu 1.000 ptas.

Sábados

Andorra en un día, autocar 600 ptas.

VIAJES COSMOS

E. Granados 19 - Granvía 654
P.º Valldaura 266 - Tel. 254 28 49

COLEGIO SALVADOR

Centro seglar mixto.
Parvulario, EGB y BUP
Homologado (exámenes
mismo colegio)

Media pensión, externado,
internado y acompañamiento
autocar

Zona alta ciudad,
muy saludable

C. Teodoro Roviralt, nº 1 (torre)
(tocant a Avinguda Tibidabo)
Telèfons 247.01.10

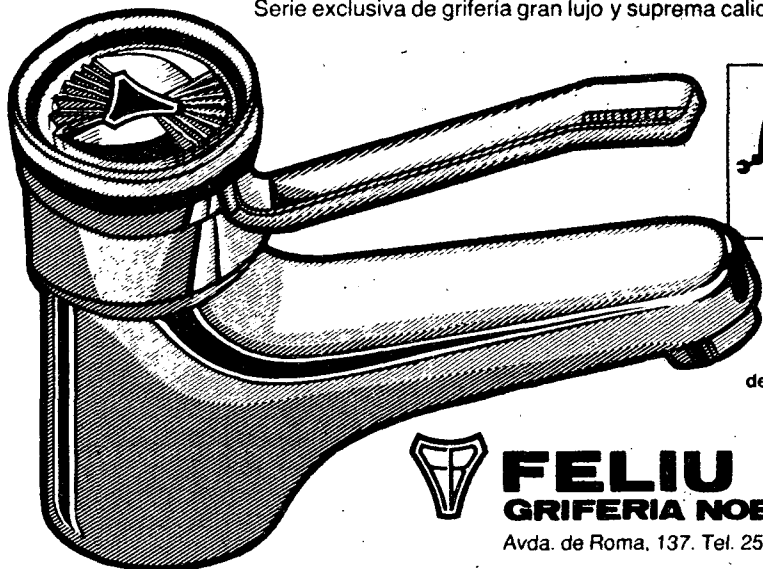
SOLER

SISTEMAS DE SEGURIDAD
Rambla Cataluña, 10
Tel 302 26 46 - 302 29 99
Aldana, 3 242 24 03

El incomparable

MONOMANDO TRIANON

Serie exclusiva de grifería gran lujo y suprema calidad.

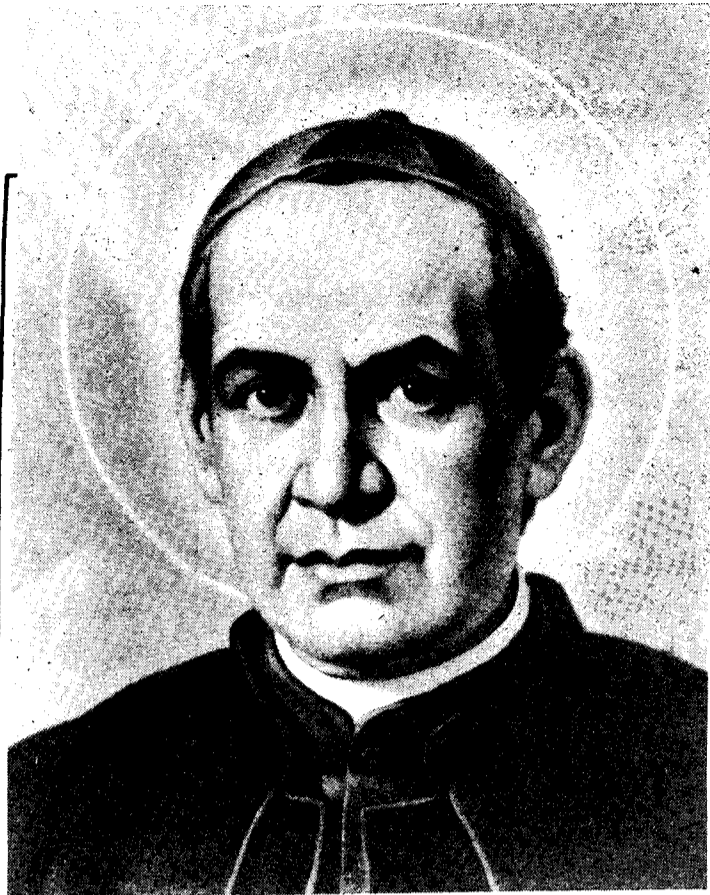
Sr. Instalador:
Solicitenos
cuanta información
precise.

De venta
en almacenistas
de saneamiento.

FELIU BOET S.A.
GRIFERIA NOBLE

Avda. de Roma, 137. Tel. 253 83 20 BARCELONA 11

Sant Antoni Maria Claret, fill il·lustre de Sallent

Un missioner que s'apropà als problemes dels pobles

Sant Antoni Maria Claret, el precursor de l'Acció Catòlica

Claret i Clarà són uns cognoms que en la nostra fonètica donen clar i català. Una bona part de la gent gran de la nostra terra sap que en vida se l'anomenava el pare Claret i que l'Església li ha conferit la denominació de sant. A l'agreg del nostre país ha germinat en totes les èpoques tota una munió de sants i santes de tot caire que l'han configurat cristià. Claret n'és un d'egregi. Cap veu, en efecte, no ha retrunyit més que la seva en tot l'àmbit català. D'altra banda, tothom es troba d'alguna manera en la seva trajectòria espiritual. Ja ho digué Pius dotzè: "En ell es miren els obrers, els sacerdots, el bisbes i tot el poble cristià, ja que tots hi troben exemples preclars d'encoratjament i estímul, cadascú segons el seu estat, a l'assoliment d'aquella perfecció, sols de la qual poden sortir, en les pertorbacions presents, els remeis oportuns que puguin portar-nos temps millors".

Sant Antoni Maria Claret nasqué a Sallent, el Bages, el 23 de desembre del 1807, en una família de teixidors. De molt petit ja volia ser sacerdot, però primer va aprendre a executar totes les feines d'una fàbrica completa de teixits. El 1825 es traslladà a Barcelona on estudià amb passió la fabricació i aconseguí de dominar l'art tèxtil: composició del teler i de mostres, amb gran esperit de superació i d'iniciativa. El 1829 ingressà al seminari de Vic. Fou ordenat sacerdot el 13 de juny del 1835. Després d'una experiència parroquial, es dedicà a predicar missions populars per tot Catalunya i per les illes Canàries amb un èxit portentós. Fou ordenat bisbe el 6 d'octubre de 1850 i es féu càrrec de l'arxidiocesi de Cuba fins el 1857, en què fou nomenat confessor de la reina Isabel II. El 1868 acompanyà la reina a l'exili. El 31 de maig del 1870 pronuncià al concili Vaticà I un discurs en favor de la infal·libilitat del Papa. El 24 d'octubre del 1870 va morir al monestir de Fontfreda, prop de Perpinyà.

Sant Antoni Maria Claret fou un gran MÍSTIC abrandat d'amor eucarístic i marí, amb carismes d'oració (7 hores per dia), de penetració de consciències, de consell, de profecia, de guarició de malalts.

Sant Antoni Maria Claret fou el FUNDADOR dels missioners i missioneres claretians, de la Llibreria Religiosa, de les religioses a casa seva (forma de vida consagrada enmig del món), de caixes d'estalvi (a Cuba), d'escoles d'oficis i d'agricultura (a Cuba), de l'Acadèmia de Sant Miquel (associació d'escriptors catòlics).

Sant Antoni Maria Claret fou un PROMOTOR de congregacions religioses i de l'apostolat seclar. Pius onzè digué d'ell que "la seva acció apostòlica-sacerdotal s'anticipà un segle en dinàmisme i en procediments, essent el veritable fundador i precursor de l'Acció Catòlica".

Sant Antoni Maria Claret fou un APÒSTOL que missionà tot Catalunya i Canàries a peu; que recorregué, també missionant, tota l'arxidiocesi de Cuba, quan n'era arquebisbe i tota Espanya durant el seu càrrec de confessor de la reina Isabel II; que fou peoner de la imatge en les publicacions religioses, com és ara el Catecisme explicat, i dels llibres de butxaca i fulls volants; que escriví una munió d'opuscles religiosos d'abast popular; que restaurà l'Escorial, convertint-lo en un seminari interdiocesà amb visió d'avantguarda.

Sant Antoni Maria Claret fou un PERSEGUIT que les sectes intentaren de fer assassinar moltes vegades; que fou greument ferit a Olgüín (Cuba); què diaris i pamflets calumniaren vilment: s'imprimí i tot una obra obscena a nom seu amb el títol "La llave de oro" que ell havia donat a un escrit seu per a confessors; que fou acusat d'endur-se a l'exili les riqueses de l'Església espanyola, i això que només s'emportà al monestir de Fontfreda, on morí, dins un farcell un parell de mitjons, una camisa i uns mocadors, igual que durant el temps que missionava tot Catalunya. Amb raó els monjos de Fontfreda gravaren sobre el seu sepulcre: "Dilexi iustitiam et odivi iniquitatem, propterea morior in exilio". He estimat la justícia i he odiat la iniquitat per això moro a l'exili.

Els claretians, uns en totes les tasques de la P

Els claretians entraren en la història el 16 de juliol de 1849, ben senzillament, com qui camina a peu pla. El pare Claret havia reunit cinc sacerdots dins una petita cel·la del seminari de Vic. "Avui comença una gran obra", començà dient, bo i suscitant l'admiració dels companys. L'objectiu era clar i molt ambiciós: treballar, com a missioners, arreu del món en totes les tasques evangelitzadores de la paraula. La cel·la era pobre, els sacerdots reunits molt senzills, l'ambició de Claret molt gran i les seves paraules profètiques.

En efecte, prop de quatre mil missioners Fills del Cor de Maria, anomenats igualment Claretians, porten ara en més de quaranta nacions d'arreu del món, enviats per l'Església, la bona nova, de Jesucrist entre fidels i infidels, enmig de gent promocionada i en molts països del tercer món.

Els claretians a Catalunya van néixer "missionistes" com el Pare Claret. Les missions, els exercicis espirituals, els novenaris, els mesos de Maria, les setmanes d'ànimes, és a dir, totes les tasques de la paraula constituïren de bon principi llur labor apostòlica. No els mancava "grapa" a la trona, i el poble rebia molt bé aquells homes de Déu, tan zelosos com senzills, que eren coneguts al llarg i ample de la nostra geografia. Val a dir igualment que tingueren una gran incidència espiritual entre el poble per mitjà d'unes publicacions tan apropiades com foren per exemple "El Jesuset" i la "Festa Santificada".

Els temps han evolucionat,

exigint a tothom un gran esforç d'adaptació. Els claretians han maldat per fer-ho, mirant de mantenir-se al servei de la paraula, tant predicada o ensenyada com escrita. El nostre gravat mostra el mapa de Catalunya amb les cases actuals dels claretians, les quals irradien un treball apostòlic considerable.

Especificant i resumint, els claretians continuen fent una bona labor en el camp dels exercicis espirituals. En aquest terreny cal esmentar la casa d'exercicis de Vic, amb quasi 30 anys de funcionament, oberta a totes les activitats d'animació i a tots els grups que cerquen un lloc apropiat a la reflexió i a la pregària. Molts d'ells animen un gran nombre de convivències de fe i de vida cristiana de totes menes. És digne d'ésser remarcat el moviment d'Hora 3, fundat i promogut pel sacerdot claretí Pere Codinachs, tan estès i dinàmic arreu de Catalunya. Aquest moviment ha esdevingut un signe del temps

Aquesta és l'església de la missió de

per l'acció conjunta i ben harmonitzada de laics i d'ambdós clergats. Hi ha una desena de parròquies regentades per claretians amb una oberta dedicació a la gent immigrada. En

Les missions claretianes arreu del món

1866	Algeria (Africa) (Missió ja tancada)	1967	Santa M.ª de Jesús (Guatemala)
1870	Xile (arribada dels primers claretians a Amèrica)	1968	Humahuaca (Argentina)
		1968	Bermejo (Bolivia)
		1968	Atlàntida (Honduras)
1883	Guinea Equatorial (Africa)	1968	Sao Felix (Brasil)
1909	Xoco (Colòmbia)	1968	Itapaci (Brasil)
1923	San Blas (Panamà)	1969	Luso (Angola) (ja tancada)
1926	Tocantins (Brasil)	1969	Tierralta (Colòmbia)
1926	Darien (Panamà)	1970	Camerun (Africa)
1927	Sao Tome (Africa)	1970	Kerala-Bangalore (India)
1930	Tunki (Xina) (tancada) ara a punt de tornar a ser oberta.	1970	Juanjuí (Perú)
1947	Pangasenar (Filipines) (tancada)	1971	Rionegro (Barixile) (Argentina)
1951	Basilan (Filipines)	1971	Nord de Potosí (Bolivia)
1951	Zamboanga (Filipines)	1973	Nigèria (Africa)
1952	Japó	1974	Gabon (Africa)
1960	Tlacoapa (Mèxic)	1976	Tarija Rural (Bolivia)
1962	Kingandú (Zaire)	1977	Clevelandia (Brasil)
1963	Formasa (Argentina)	1978	Karumathur (Madurai) (India)
1966	Izabal (Guatemala)	1978	Cateté (Angola)
1967	Rural, Colón (Panamà)	1979	Yhu (Paraguai)
		1980	Novo Aripuana (Brasil)

FARMACIA M. RUEDA

PI I MARGALL 5
(General Sanjurjo)
TELS: 219 48 62 - 213 46 64
BARCELONA - 24

ES DEMANA

Senyora catalana, d'uns 50 anys, sense obligacions familiars i que estigui disposada a passar els estius a fora, es necessita per a portar el trast de la casa d'un matrimoni de mitjana edat.

Tracte de família i amplies avantatges.
Truqueu al telèfon 250 84 23.

s necessitats actuals

grans missioners evangelitzadores paraula

el Mato Grosso

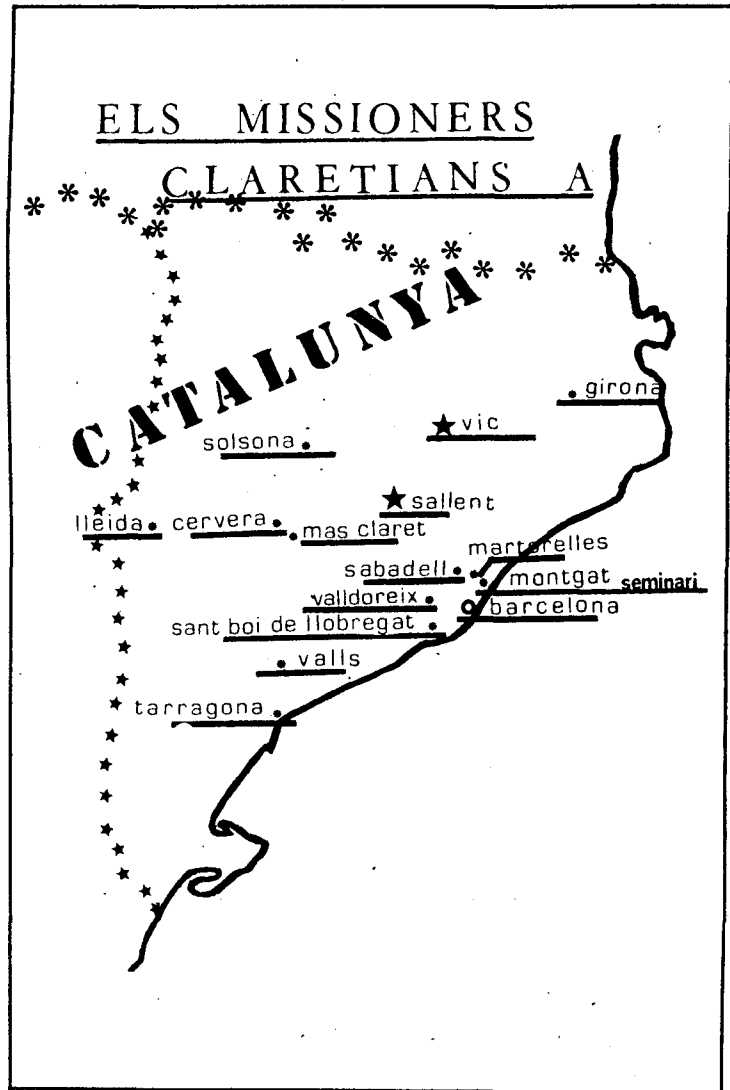
urs centres docents hi ha individus exclusivament dedicats a l'animació de la fe. Els mitjans de comunicació de paraula escrita, que tan tilitza sant Antoni Maria Claret, han esdevingut una constant preocupació dels seus fills. L'efort principal s'ha concentrat en l'Editorial i en la llibreria Claret (Llúria, 5, Barcelona), tan freqüentada per tota mena d'animadors cristians, la qual ha publicat recentment una excel·lent traducció catalana del Nou Testament, que es ven a 100 pes-

setes l'exemplar, preu a l'abast de totes les butxaques. Els claretians treballen també entre gent immigrada, tan nombrosa a Catalunya, la qual sol viure uns problemes específics.

Finalment hi ha una voluntat creixent de realitzar un apostolat vocacional. Tres són els centres de formació missionera dels claretians de Catalunya, els quals van creant una xarxa de relacions i contactes amb nois que manifesten el desig de fer un do de si mateixos a l'Església missionera.

Els claretians de Catalunya a l'estranger

Són nombrosos els claretians de Catalunya que treballen com a missioners arreu del món, incardinats als organismes claretians dels països on exerceixen l'apostolat, molt més dels qui ho fan en les missions especialment encarregades a l'organisme claretí del nostre país. Aquestes últimes existeixen, tanmateix. Fem-ne ara una breu recensió. **Brasil.** Missions veïnes d'Ita-

pací i de Sta. Teresina, acceptades el 1968, que cobreixen un territori de 5.000 quilòmetres quadrats, situades al bell mig del país. Compten amb 26 centres missionals i 76 escoles amb distàncies màximes de 300 quilòmetres. La promoció humana se centra en l'ensenyament i en l'acció agrícola i sanitària. També s'accepta l'anv 1968 la missió de Sao Félix on el bisbe claretí Pere Casaldàliga, fill de Balsareny (el Bages), porta a terme un treball aferrissat en defensa dels drets dels indis en una lluita constant. I aquest any s'acaba d'acceptar la missió de Novo Aripuana, situada al nord-oest amb un territori com dues vegades Catalunya de gran, les vies de comunicació del qual les constitueixen gairebé exclusivament l'Amaçones i d'altres rius cabalosos i esfereïdors. Finalment la missió claretiana del Japó, fundada el 1952, s'ha beneficiat d'una aportació catalana contínua. És un país fascinant, on la tasca evangelitzadora és tan meritòria com difícil.

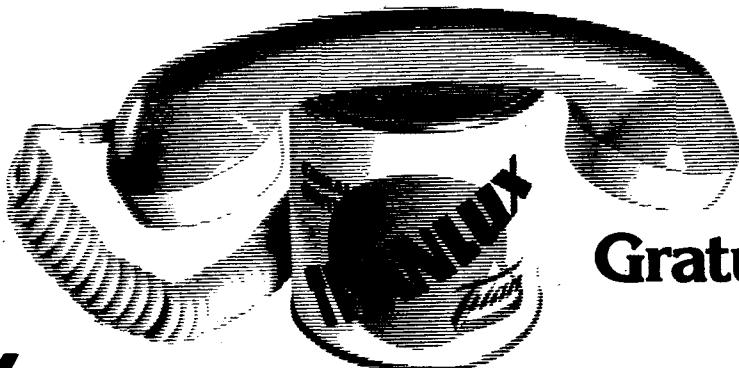
Els claretians arreu del món

Nascuts a Catalunya, els claretians s'han anat escampant pels cinc continents en l'àmbit de més de quaranta nacions, distribuïts en 375 residències. La congregació claretiana ha mantingut tothora una gran cohesió interna que li ha permès una expansió missionera superior al que semblaria poder suportar el nombre dels seus individus. Aquesta expansió va créixer considerablement pels anys seixanta i ha estat frenada, bé que sense minvar, per la crisi vocacional dels setanta.

Davant la proximitat de la festa de sant Antoni Maria Claret, 24 d'octubre, els claretians de la nostra terra preguen llur sant fundador mirant, esperançats, cap al futur mentre, des d'aquestes pàgines, ofereixen llur col·laboració entusiasta a la jerarquia, al clergat i a tote les forces espirituals de Catalunya.

¡Pinti'l Vostè mateix!

Es el bricolatge més fàcil i més net. Animi's i sorprengui's dels resultats. Compti amb nosaltres, per tal d'aclarir qualsevol dubte sobre pintat, lacat o envernissat.

Gratuit

Servei TITANLUX

309 42 66

Escrigui al Servei TITANLUX. Gratuït. Av. Bogarell, 29-47 Barcelona-5, si desitja rebre gratuïtament el prospecte: "Pintar és el bricolatge més fàcil".
Nom _____
Adreça _____
Població _____
CAC

Una qüestió que batega

La missa a la TV: espectacle o acte religiós?

Neuchatel.— Amb ocasió del seminari Farel de televisió francesa, el pare Jean Mansir de l'equip "Dia del Senyor" a París, ha tractat de la qüestió: la missa i el culte, tal com es van retransmetent el diumenge al matí per la televisió. ¿constitueixen un espectacle o brinden la possibilitat d'una participació real en un ofici religiós? El pare Mansir ha parlat amb quasi setanta comunicants cristians reunits a la ciutat universitària de Neuchatel. Qüestió acadèmica hom se sentirà temptat de dir, ja que dels seus orígens ençà la TV va oferint aquests programes com a servei religiós. Pel pare Mansir aquesta mena de retransmissions, que sovint prenen l'aire d'un reportatge, corren el risc de donar un caràcter ritual al missatge del Crist. Existeixen també d'altres formes de celebracions a les quals el telespectador no té accés. A més a més, no és pas evident que la sola difusió d'una imatge comporti necessàriament una comunicació.

Existeix un contacte mercès a la TV: l'Església arriba fins als malalts, els isolats, els limitats o esguerrats, i espera a tots aquells que no van pas de bon grat a l'església. A la vegada, fa una demostració de la pràctica religiosa.

Espectacle, reportatge o veritable ofici religiós, a fi de comptes la forma poca cosa val si la celebració és un esdeveniment i fa passar el missatge del Crist. Alguns han intercedit a favor d'una major diversitat i una renovació de les celebracions; és el que en la discussió s'ha posat més en relleu. No fóra pas aquest un dels mèrits menors de la TV: ¿no li pertoca, no és un deure seu, ajudar l'Església a anar a l'encontre de l'home d'avui?

Del 27 de desembre a l'1 de gener

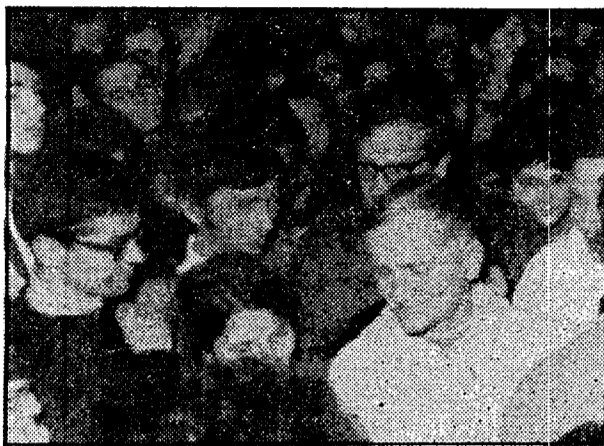
Roma prepara curosament l'aplec europeu de Taizé

L'aplec europeu a Roma es prepara activament. L'acolliment de les famílies romanes serà xardorosa; vam poder pressentir-ho a Taizé, a través dels joves romans arribats de parròquies de diversos sectors de la ciutat, durant aquest darrer estiu. La preparació de la trobada, pels mateixos romans, és l'avinentsa que entre ells es coneixin millor, de descobrir molts aspectes de la vida de la seva Església local, per a fer-la conèixer als milers de joves que acolliran a les darreries de desembre. (Butlletí d'inscripció a la pàgina 2)

Per l'octubre, en comunió amb els bisbes de tots els països del món reunits en sínodo a Roma, s'ha celebrat una oració quotidiana en un temple de la ciutat.

A cada país, pel temps de l'Advent —és a dir, les quatre setmanes que precedeixen Nadal— serà el moment d'una preparació local per la trobada europea: per exemple, una oració podrà reunir una vegada cada setmana no solament els qui aniran a Roma, sinó també gent de la parròquia, que d'aquesta manera podran associar-se a la preparació i amb els quals també es podrà compartir a la tornada allò que s'hagi viscut. Una oració idèntica podrà tenir lloc el dia de partença en els trens especials o autocars. La pròxima Carta de Taizé indicarà suggeriments pràctics per aquestes quatre setmanes de l'Advent.

Arribada a Roma: el dissabte 27 de desembre, amb l'acte d'acolliment a Sant Joan de Lateraag, on els participants seran adreçats a les parròquies i on vindran cada dia per l'oració comunitària, al migdia i a la tarda.

Partença: a la tarda del dia primer de gener, diada de la Pau.

Participació en les despeses: qui vingui de països on la moneda és més forta, o qui no visqui gaire lluny d'Itàlia, ajudaraag amb la seva participació en la creació d'una caixa de solidaritat. Que cada u es prepari per donar cada dia el que valdria una jornada en el seu país.

Cartells: Si desitjau col·locar a les portes de les vostres parròquies o comunitats un cartell molt senzill, anunciant la trobada a Roma, podeu demanar-lo a Taizé.

Preparació local: A cada regió, particularment, alguns joves reflexionen sobre com preparar-se localment per la trobada europea. Per a obtenir informació, podeu escriure a Taizé o a algunes de les adreces que us donem seguidament.

Trens especials: Es prepara un tren especial des de Madrid, que sortirà a la nit del dia 25. Inscripció: Aplec europeu de Roma —Jose Miguel de Haro— Manuel Silvela, 14 Madrid (10)

A Còrdova es prepara el viatge per als d'Andalusia. Informació: Aplec europeu de Roma Coord Grups Ju-

venils - Osorio, 7 - Còrdova. En els diferents llocs d'on surtin els trens especials, hi haurà parròquies que acolliran als romeus que vinguin d'altres demarcacions pobres i ciutats.

Com un signe concret de comunicació s'ha pensat en fer un únic preu per a tots aquells que es desplacin en trens especials. Preu únic per a tots els qui viatgin en trens especials. (El mes de novembre podem indicar el preu exacte del viatge)

País Basc: Per a inscripcions i informació sobre el viatge cal adreçar-se a: Aplec europeu de Roma: Julio Pascual - Ribera, 58 2º Tolosa (Guipúscoa)

Barcelona: El dia 28 de setembre ens reunirem a la parròquia de Sant Pius X per intercanviar idees i inquietuds de com preparar-nos per la trobada i donar les informacions pràctiques de com s'arranjara el viatge d'allí estant.

Última data per a inscriure's: 30 de novembre.

Important: Per a entrar a Itàlia, tots els espanyols tenen necessitat de passaport.

Teletips

Pastoral juvenil per a l'Amèrica Llatina

Bogotá.— Un projecte de directori de pastoral juvenil ha donat a conèixer la secció de joventut del CELAM (Conferència Episcopal Llatino-americana). Aquesta secció ha preparat aquest projecte amb materials enviats de les diverses conferències episcopals nacionals i amb estudis elaborats per especialistes.

El projecte intenta aconseguir una pastoral orgànica de la joventut per a tot el continent llatinoamericà i així poder donar resposta a l'opció preferencial pels joves, feta a Puebla per l'episcopat llatino-americà.

105 milions de marcs per a "Adveniat"

Fulda.— Mitjançant la col·lecta "Adveniat" a favor de l'Església a l'Amèrica Llatina, els catòlics germànics han contribuït el darrer any amb 105.6 milions de marcs (més de 4.000.000.000.- de pessetes).

Això significa un augment de 7,8% pel que pertoca a l'any passat; l'ajuda d'"Adveniat" va concretar-se en projectes de pastoral parroquial, catequesi, motorització i ajut als sacerdots vells. El 1979 van presentar-se un total de 6.530 sol·licituds d'assistència, sota el lema "Vint anys: responde els uns als altres".

Inauguració d'una catedral a Iugoslàvia

Mostar.— Els cardenals Franjo Seper i Agnelo Rossi van presidir el darrer diumenge la inauguració de la nova catedral de Mostar, ciutat principal d'Herzegoví (sudest de Iugoslàvia).

Aire Condicionat

Roca

Productes de llarga vida

INSTITUT CULTURAL FEMENI

Club ocupacional

Per a insuficients mentals a partir de 70 graus

Aprententia d'un ofici: costura, ceràmica, etc.

Repàs de cultura general, lectura, escriptura, aritmètica

Expressió corporal: sessions de psicomotricitat

Dinàmica de grup - Psicodrama, etc.

A partir del 3 de Novembre

Informes a l'Institut Cultural Femeni

Muntaner 31, pral. i Gran Via 602-2.º - T. 254 74 71

CATEQUESIS TEIDE

LIBROS PENSADOS SEGÚN LOS PLANTEAMIENTOS MAS MODERNOS. POR SU CONTENIDO INFORMAN, POR SU ESTILO FORMAN.

Catequesis de la 1.ª Comunió - Diapositives.

Somos Hijos de Dios (7-8 años)

Jesucristo nuestro Maestro (8-9 años)

Dios nuestro Salvador (10-11 años)

Jesucristo en la Iglesia (12 años)

En el camino de Jesucristo (13 años)

La Iglesia de Jesucristo (14 años)

El mensaje de los Evangelios (15-16 años)

"Hay guía didáctica para cada obra."

PALESTINA - Los viajes de Jesús. Mapa mural.

SOLICITE CATÁLOGO

EDITORIAL TEIDE, S.A.

Viladomat, 291 - Barcelona 29 - Tel. 250 45 07

Calendari

Diumenge, 26 d'octubre. XXX del temps ordinari. St. Evarists, p. mr., Marcia i Lucìa, mrs. i Rústic, b.
Festa major a Bellvís.
El sol surt a les 6.15 i es pon a les 4.55 (hora solar).

Dilluns, 27 d'octubre. St. Vicenç, Sabina i Cristeta, mrs. i Gaudiós, b.
Fira a Andorra i Bellvís.

Dimarts, 28 d'octubre. St. Simó i Judes Tadeu, apost.; Remigi, b. i Sta. Cirila, vg. mr.
Festa major a Tivissa.
Fira a Cardona, Perelada, Valls i Tivissa.

Dimecres, 29 d'octubre. Sant Narcís, bisbe de Girona; Maximilià, mr.
Festa major a Girona i Sant Pere de Riudevitlles.
Fira a Girona i Tirvia.

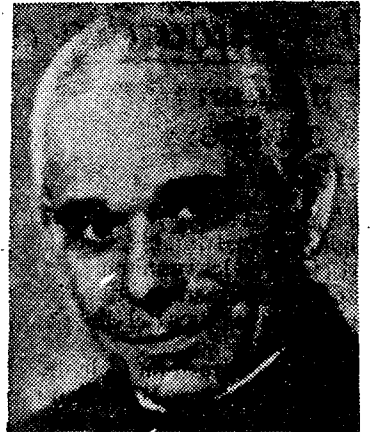
Dijous, 30 d'octubre. Sant Marcel, Luperç i Victori, mrs. i Sta. Eutròpia, mr.

Divendres, 31 d'octubre. Sant Alfons Rodríguez, jesuïta; Quinti, mr. Sta. Lucila, vg. mr.

Dissabte, 1 de novembre. Festa de Tots Sants. St. Vigor, b.
Fira a Calaf, Gòsol, Guardiola de Berga, Isona, St. Feliu Saserra, Oliana i Vilaller.

En la beatificació de Don Orione (26 d'octubre)

Un geni del bé

Don Lluís Orione, sacerdot d'origen italià, nat a Tortona (Alexandria) el 1872 i mort a Sanremo (1940), és avui proclamat beat per l'Església.

No arribà a acabar els estudis primaris

El beat nasqué al si d'una família pobra, víctima d'injustícies socials. Heretà dels seus un caràcter fort i rebel. La seva vocació potser nasqué amb instint revolucionari, però don Luis Orione no fou un violent. Adolescent encara, hagué d'escollir entre el pa i l'escola. No arribà a acabar els estudis primaris perquè havia d'ajudar la seva mare en las feines del camp i acompanyar el seu pare —un bon socialista— en el dur ofici de picapedrer.

Un primer fracàs vocacional

Intentà d'ingressar en els franciscans de Voguera. La salut no l'acompanyà i hagué d'empassar-se l'amarguesa del seu primer fracàs vocacional. S'enrola després amb don Bosco, el seu gran mestre. Malgrat ser l'alumne predilecte de sant Joan Bosco, trencà dramàticament la seva quasi segura vocació salesiana i demanà de ser admès en el seminari de Tortona. Allí, essent encara estudiant de teologia, inicià la fundació d'una nova congregació religiosa que anomenà Obra de la Divina Providència; i més tard una altra branca: la congregació femenina de les Petites Missioneres de la Caritat.

Topà amb la incomprensió

En la realització de la seva vocació i la seva obra va topar sovint amb la incomprensió, l'enveja, el menyspreu i fins la calúnnia més baixa i tot. La seva ànima puríssima sempre va estar per damunt de les pobres mesquineses de certs individus que no podien admetre el fet que aquest "poble diable" de don Orione, sense estudis ni atractius físics, pogués aixecar obres de bé tan grosses.

L'obra de don Orione

Fou tan gran i desbordant l'activitat de don Orione que, sense tenir ni un cèntim i confiant en la Providència, a la seva mort (Sanremo, 1940), la

congregació tenia ja més de cent cinquanta obres escampades per tot el món: Itàlia, Argentina, Polònia, Brasil, Xile, Uruguai, Anglaterra, Palestina, Rhodes, Espanya i el Vaticà.

Va voler que les dues congregacions —la branca masculina i la femenina— fonamentessin llur activitat caritativa en altres dues branques contemplatives: sacramentàries cegues i ermitans de la Divina Providència. Per tal de sostenir aquestes dues obres, don Orione-intensificà la seva labor en la formació de personal religiós a través de campanyes vocacionals que resultaren famoses a Itàlia per l'estil i l'audàcia amb què va saber encarrillar-les.

Ara la congregació té més de mil sacerdots i les germanes també superen el miler. Sembla que don Orione va predir que mai no seria molt nombrosa la seva família religiosa. Va voler que es distingís pel treball i l'esperit de família.

L'home per als altres

Assaborí fins a la mort l'íntim martiri del bé. Amic íntim de sant Pius X, va voler que la seva congregació sobresortís per l'amor al Papa. La seva vida de fundador fou un continu semblar bondat cap a tothom, amb predilecció destacada pels més pobres i abandonats.

Les coses "miraculoses" —encara que n'hi hagué en la seva vida— no són el més important d'ell, sinó el fet d'haver estat fins al darrer moment l'home per als altres, una ànima de foc, un geni del bé en la seva policromia més variada: conversió d'ateus i masons; assistència als capellans, als orfes, els deficients mentals, els ancians; escoles professionals, parròquies, missions, impremta, colònies agrícoles, etc. Un home, l'estil de vida del qual ha estat l'amor i l'alegria, atentíssim a la cita amb el dolor i abocat del tot a l'abim de la humilitat.

Per això don Orione està ara entre els qui no moren.

L'Església celebra

26 d'octubre. Diumenge XXX de durant l'any. Lectures: primera, Sir 35, 15b-17. 20-22a; Salm 33; segona, 2 Tm 4, 6-8.16-18; tercera, Lc 13, 10-17.

27 d'octubre. Dilluns de la setmana XXX de durant l'any. Lectures: primera, Ef 4, 32-5.8.; Salm 1; segona, Lc 13, 10-17.

28 d'octubre. Sant Simó i sant Judes, apòstols. Lectures: primera, Ef 2, 19-22; Salm 18; segona, Lc 6, 12-16.

29 d'octubre. Dimecres de la setmana XXX de durant l'any. Lectures: primera, Ef 6, 1-9; Salm 144, segona, 13, 22-30.

30 d'octubre. Dijous de la setmana XXX de durant l'any. Lectures: primera, Ef 6, 10-20; Salm 143; segona, Lc 13.31-35.

31 d'octubre. Divendres de la setmana XXX de durant l'any. Lectures: primera Fl, 1-11; Salm 110; segona, Lc 14, 1-6.

1 d'octubre. Tots Sants, Lectures: primera, Ap 7, 2-4. 9-14; Salm 23; segona, 1 Jo 3, 1-3; tercera, Mt 5, 1-12.

La Bíblia a l'abast

Ritualisme i justícia (Ecli 35: 12-14.16-18 grec)

Vet aquí la qüestió: ¿No n'hi ha prou amb el compliment de la justícia i de la bondat que encara siguin necessaris els actes públics de culte? El problema, d'una actualitat total, té arrels molt antigues. Ja preocupava Jesús, fill de Sira, i els homes de la Jerusalem dels volts de l'any 180 abans de Crist. I no sols a ells, sinó que de fet el tema ha interessat els homes de tots els temps. En trobem copioses referències a tot el llarg i ample de la Bíblia.

Hi ha qui glorifica el ritualisme. Participar amb assiduitat i escrupolositat, per les prescripcions, als actes públics del culte. Simplificant molt, aquesta mena de persones, un cop han complert amb el ritualisme, es creuen que ja han complert. Després potser fora del temple ja no es preocuparan gens ni mica de manifestar-se creients, i possiblement es comportaran igual o pitjor que els no creients. Però ells es mantenen fidels a les celebracions rituals. Diuen: s'ha de fer això perquè està manat. I tenen raó. Però no s'aturen a pensar que també hi ha altres coses manades i que cal complir.

Hi ha qui magnifica la pràctica de la justícia i la bondat. El que compta, diuen, és una conducta recta, justa, bondadosa i encara millor si hi ha un compromís, viscut sincerament, de lluit contra la injustícia. També aquestes persones tenen raó. Encerten el veritable fonament de l'edifici de l'home religiós. Però una casa no la constitueixen únicament els fonaments. Cal fer això sense deixar de fer allò altre.

En els v 18-26 del c 34, el llibre de l'Eclesiàstic ens situa en la reflexió correcta del problema que ens ocupa. Culte i injustícia no lliguen, ens diu. Encara més: parteix del principi que cal començar pel compliment de la justícia. És el que ens diu en els v 1-11 del c 35, el text immediatament anterior al nostre. Però no podem quedar-nos aquí. Un cop s'ha complert amb els deures de justícia, o potser millor, tot complint sense defallir amb els deures de justícia i com un deure més, cal avançar decididament pels actes de culte, perquè són la manifestació exterior de la riquesa dels sentiments més nets de la virtut de la

religió que hi ha en el més íntim del nostre esperit: **L'ofrena del just fa agradable l'altar, el seu perfum arriba a l'Altíssim.** (v 5).

I arribem al text que llegim avui. **El Senyor fa justícia, no té consideracions pel prestigi dels homes** (v 12). Per a ell, ser fariseu o publicà no compta. **No es deixa influenciar per ningú en perjudici dels pobres** (v 13). És un advertiment molt seriós, aquest. El culte sense la justícia ni serveix per a res ni és acceptat per Déu. I precisament perquè som més inclinats a les celebracions externes, al ritualisme, que a la defensa dels pobres i dels oprimits, per això l'autor bíblic ens repeteix que el que Déu escolta és la **pregària dels oprimits** (v 13), **el clam dels orfes, el plany insistent de les viudes** (v 14) i **el crit d'auxili dels desvalguts** (v 17). El culte purament formulista —i aquesta és la gran temptació que els homes religiosos han de vèncer— és una cosa buida i fins absurda. El culte amarat de fe i com a expressió de la comunió entre els homes, aquest és el que Déu accepta i nosaltres necessitem com a testimoniatge.

En el rerafons d'aquesta lectura de la missa d'avui hi veiem el moviment dels protagonistes de la lectura de l'evangeli. El fariseu —prototipus de l'home ritualista, complidor escrupulosos d'allò que està manat únicament perquè està manat, infatuat, buit, menyspreador dels altres— i el publicà, l'home rebuig i rebutjat pels seus, que amb tota humilitat ofereix el culte públic —al temple, a la presència de Déu i dels homes— del crit d'auxili del desvalgut que **penetra més enllà dels núvols** (v 17) **Aquest tornà perdonat a casa seva, i l'altre no** (Llc 18,14). Com ens passa ara a nosaltres: hi ha qui surt de missa "reconciliat" perquè per la justícia envers Déu i els homes s'ha posat a tret de la misericòrdia; i qui en surt pitjor de com hi ha entrat, perquè hi ha entrat i s'hi ha mantingut clos en la seva torre de marfil, sense voler contaminar-se amb els altres i sense entrar en comunió veritable amb Déu.

Josep M. Aragonès

NOVEDAD: CON UNA DE NUESTRAS CHIMENEAS, PUEDE CALENTAR TODA LA VIVIENDA

CHIMENEAS

PRO

cálidamente decorativas

EXPOSICION Y VENTA
Loreto, 36 (esquina Avenida Sarrià) Tel. 259 04 18 - BARCELONA 29
Carretera Barcelona n.º 32 - GERONA
FABRICA EXPOSICION Y VENTA
Carretera Barcelona-Puigcerdà, km 53.800. Tel. 882 01 62
HOSTALETS DE BALENYA
ABIERTO SABADOS TARDE Y DOMINGOS MAÑANA

Solicito enter caloroso sin compromiso
Hombre y apellido
Calle
Población
C.P.
Pro. Postal

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

El Vaticà dia a dia

Hi prenen part els auditors sinodals

El grup d'auditors seglars, religiosos i matrimonis, també participen en les reunions dels onze "cercles menors" que segeixen les tasques del Sínode de la família.

La mare Teresa de Calcuta forma part del grup B, de llengua anglesa que modera el cardenal Hume. El matrimoni Billings, científics, investigadors de nous sistemes naturals de control de naixements, estan integrats al grup A, amb anglès, el moderador del qual és l'arquebisbe de Cincinnati.

Optimisme malgrat les dificultats

Els temors, més o menys infundats, sobre la capacitat del Sínode per a confrontar les dificultats i els drames concrets de la vida familiar en aquest

moment de la història de la humanitat, s'han esvaït.

Malgrat els contestataris i hipercrítics, incansables a l'hora del pessimisme, hi ha un ampli optimisme. Hom considera que els bisbes d'arreu del món han parlat amb llibertat, realisme i fermesa. No s'han espantat davant les dificultats ni davant la problemàtica o l'escabrositat. Hom té la impressió que per damunt d'ambdues tendències ja conegudes (pastoral-doctrinal) impera un sentit unànim de concòrdia i una molt fidelíssima actitud d'unió a la Santa Seu.

No som notaris, sinó pastors

És un bon moment per a recordar la intervenció de monsenyor Dorado Soto, bisbe de Cadis, davant el ple del Sínode; una intervenció molt representativa que reflexa el caràcter pastoral i comprensiu que domina en les intervencions dels pares sinodals. "No hem

d'agobiar les nostres famílies amb exigències, recomanacions i actituds intransigents" va dir el bisbe espanyol. La caritat pastoral ens exigeix un apropament dialogant i comprensiu, la qual cosa no és un obstacle per a la claredat i fermesa dels principis.

Davant els greus problemes que té plantejats la família —avortament, divorci, relacions prematrimonials, planificació familiar, unions al marge de l'Església— seria poc eficaç que ens centréssim únicament i exclusivament en la reafirmació dels grans principis morals.

Un trist repertori de vulgaritats

La presidència del Sínode dels Bisbes que encapçala Joan Pau II ha manifestat la seva viva reprovació per la publicació de dues pàgines amb textos i dibuixos immorals, blasfems i profanadors, publicats pel diari italià radical d'esquerres "La República".

En un comunicat de premsa de La Santa Seu s'hi diu: "Allò que volia fer-se passar per una

sàtira político-religiosa, és en realitat, un trist repertori de vulgaritats, la finalitat del qual és la d'embrutar persones, institucions, afers i sentiments que són sagrats i volguts per a cents de milions d'homes i dones de tots els pobles de la Terra. És sorprenent que això succeeixi, d'una manera gratuïta i infundada, en aquesta terra italiana, enmig de la qual es reuneixen els pastors que representen totes les Esglésies d'arreu del món; en un dels moments més importants i significatius de l'exercici de la missió pastoral de l'Església Universal i mentrestant els bisbes, units al Papa, en el ple i responsable exercici de llur pròpia missió, estan treballant a favor de l'home i per al bé de la família humana i de totes les famílies. És especialment contra ells, contra qui va adreçar l'atac vulgar d'aquesta publicació".

Jornada de la família

Centenars de milers de famílies cristianes, matrimonis i fills vinguts d'arreu del món, parti-

ciparen amb els pares del Sínode en una magna jornada de pregària i de testimoniatge, el dia 12, festa del Pilar. Fou una manifestació important i significativa per a un món i una societat amb situacions d'oberta contradicció amb la doctrina de l'Església, tractant el projecte de Déu sobre la família i sobre el matrimoni.

Avui, conclusió

Per avui, 26 d'octubre, s'ha previst la cloenda del Sínode. Els treballs dels cercles menors van restar tancats la setmana passada. El proppassat dilluns, dia 13, foren presentades les conclusions. Es va programar una "sessió acadèmica", optativa, organitzada pel comitè per a la família, en la qual intervingueren auditors i experts. Van parlar dels aspectes filosòfic, teològic i sociològic del matrimoni. Es projectaren diapositives i pel·lícules.

D'entre els doctores científics que van parlar hi havia el matrimoni Billings i els doctores Guy, Lactot i Roetzer.

Crònica de Roma

L'Església defensa la vida i la família

Roma.— És molt probable que el Sínode dels bisbes adrexi al Poble de Déu un missatge pastoral com a cloenda de la seva tasca. El Sínode ha entregat al Papa una relació de propostes, que són secretes, fins que ell decideixi el contrari. Com se sap, no es pot dir que existeixi un document final, perquè el Sínode és una assemblea consultiva.

Hom ja preveu uns punts concrets que es presentaran al Poble de Déu: Un directori universal sobre la pastoral familiar; la creació d'una comissió internacional que el labori una carta de drets de la família; el suport unànim a la "Humanae Vitae" que, tot mantenint els seus principis, cal aprofundir-la i completar-la; la promoció de la dignitat de la dona, explicitant-la davant de falsos feminismes; l'aprofundiment i divulgació d'una educació sexual sense repressions i basada en l'amor.

També s'encoratja la superació de l'individualisme de les famílies. Es reclama la formulació d'una doctrina del desenvolupament, per mitjà d'algun document eclesial, que il·lumini i creï una consciència universal operativa. Es denuncien, també, els defectes de l'educació dels joves, on influeixen negativament les

situacions econòmico-socials injustes. S'acusa l'acció persistent que presenten les ideologies materialistes, que generen confusió de valors.

Per últim, es declara amb unanimitat, que el matrimoni cristià és cridat a la fecunditat i comunió de vida. Es demana que l'Església centri molt més el concepte d'aliança, en lloc del de contracte. Hom reclama una més completa preparació pel matrimoni i una acció pastoral dictada per l'amor evangèlic vers els divorciats.

La intervenció del cardenal Benelli, arquebisbe de Florència, a la que han donat suport la majoria dels sinodals, resumeix, per dir-ho d'alguna manera, les idees mestres d'aquest Sínode. Va dir: "La finalitat del Sínode és donar testimoniatge al món, de què l'Església es presenta com a defensora de la vida i de la família. Amb humilitat i fermesa, l'Església ha de declarar la seva fe en l'home, encara que sigui com un desafiament als que sostenen i practiquen el contrari. Aquesta actitud li produirà sofriments, com els va sofrir Pau VI quan va llençar al món la "Humanae Vitae"; perquè el món, avui està contra de la vida".

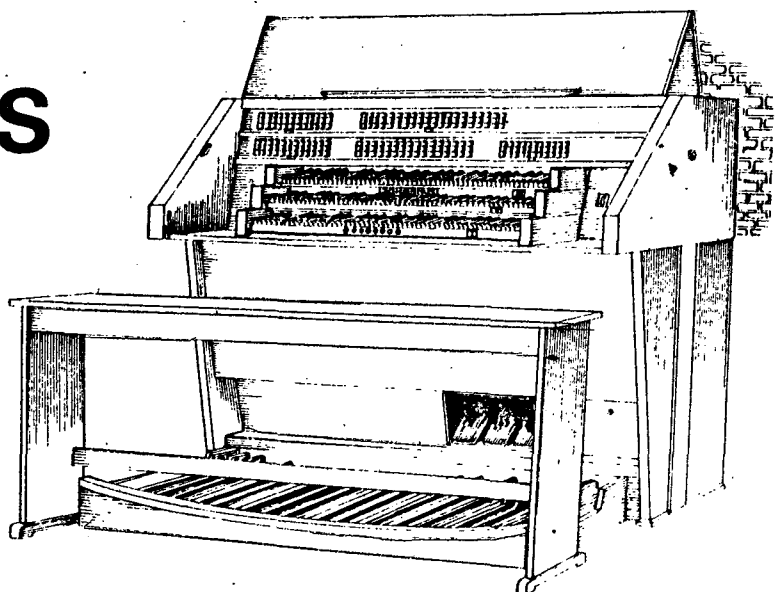
L'ORGUE CLASSIC I LITURGIC

Mes de 10 mods. desde 437.000 ptes. F.B.

Demaneu Informació a:

RODES

Opus 60

Avda. Catedral, 6
Tel.: 310 04 90 - BARCELONA-2

NOVETAT

TEXTOS DE RELIGIÓ PER AL B.U.P.

- Nous llibres de text que recullen l'experiència docent d'alguns anys segons el nou pla d'estudis.
- La claredat en la doctrina va unida a l'elaboració pedagògica més apropiada a aquestes edats.

LA FE EN JESUCRIST (1r. de B. U. P.)

Un encontre amb Crist i la salvació que ha portat al món. Obra amena, sense llacunes i amb profunditat teològica. Cristologia i Sagraments.

LA SALVACIÓ DE L'HOME (2n. de B. U. P.)

L'Església i la moral. Els camins per a aconseguir la vida eterna.

ÉS POSSIBLE CREURE (3r. de B. U. P.)

La raó i la fe davant els interrogants de l'ateisme modern. La fe i el més enllà.

Autors: Drs. Enrique Cases, Remigio Abad y Luis Augusto González.

Primer i segon: il·lustracions de Llucià Navarro. Tercer: fotografies.

Aprovats per la Comissió Episcopal d'Ensenyament i Catequesi. Editats en castellà.

Editorial Casals

Casp, 79. Barcelona 13.

Telèfs. 245 72 03 - 04

Va dedicar la seva vida als marginats

El Papa beatificarà avui don Orione

Pau VI, parlant l'any 1965 amb els Amics de don Orione a la basílica de Sant Pere, manifestava el seu desig de beatificar-lo ell mateix i es refiava de fer-ho durant l'any sant. Els bisbes de Polònia amb llur cardenal primat, Wyszynski, i l'aleshores arquebisbe de Cracòvia, cardenal Wojtyla, moltes vegades havien fet arribar a Roma llur petició per donar pressa a la sagrada congregació per a les Causes dels Sants.

S'ha esperat gairebé quaranta anys per a beatificar-lo. Un camí brevíssim en comparació amb beats recents, que han trigat més de tres segles; i sempre breu si es considera la complexitat d'una vida com aquella de don Orione.

Pròxima encíclica de Joan Pau II

"La misericòrdia cristiana i l'Església" deurà ser —segons filtracions eclesiàstiques que no han pogut ser confirmades— el tema de la pròxima encíclica del papa Joan Pau II. Segons les nostres informacions, el Papa ha acabat la preparació d'aquesta encíclica, que fou escrita els mesos d'estiu a la residència de Castel Gandolfo. El document potser es publicarà abans no s'acabi aquest any.

Serà la segona carta encíclica del papa Joan Pau II després de la "Redemptor hominis", publicada el 15 de març de l'any passat. La "Redemptor hominis" tenia com a idea central l'home i la vida de l'Església. Es Papa hi iniciava l'exposició de la seva doctrina sobre l'home en una renovada visió antropològica cristiana. La nova encíclica de Joan Pau II posarà en relleu l'abast misericordiós de l'Església que, com el Crist, no deixa de cercar la reconciliació entre Déu i l'home.

L'ateisme d'avui és un altre paganisme

Així ho han proclamat els professors i sociòlegs reunits la setmana passada a Roma en un congrés mundial sobre l'ateisme. S'hi insistí sobre la relació d'interdependència entre l'ateisme i el descobriment enfront al procés de modernització que ha caracteritzat els darrers anys.

Aquesta situació mostra símptomes indubtables d'haver entrat en crisi: l'anfonsament de les utopies de la tecnologia i la revolució, el reneixement de moviments de rebel·lió ètico-religiosa, la crisi de la moral laica i la desmitificació de la ideologia permissiva, font de comportament amoral i destructiu, que ha donat resultats contraris als que hom esperava. Es a dir, que es viu un moment fèrtil i positiu per a una cultura catòlica que sàpiga efectuar la posta al dia proposada pel Vaticà II. El despertar de la inquietud religiosa de la humanitat despunta, segons els sociòlegs, fins i tot en les formes "místico-consumístiques". Si la modernitat va desplaçar la necessitat del sentiment religiós, ara és el sentiment religiós qui desplaça la modernitat i els seus mites.

Es va parlar de la data del viatge del nunci a Espanya

El nou nunci apostòlic a Espanya, monsenyor Innocenti, ha mantingut un primer encontre al Col·legi Espanyol de Roma amb la delegació de bisbes espanyols que participen al Sínode: el cardenal Enrique i Tarancón i els monsenyors Delicado, Dorado i Suquia.

A la reunió, que es va fer després de sopar junts, es van tractar temes generals i les da-

tes possibles per a la vinguda del nunci a Espanya; sembla que no serà possible fins d'aquí un mes. Però tant els bisbes com el nunci creuen que és possible que monsenyor Innocenti sigui present a l'assemblea plenària episcopal del 24 de novembre.

Altres cop les audiències generals del dimecres

Joan Pau II ha iniciat ja les audiències generals del dimecres al matí, encara a la plaça de Sant Pere mentre el temps ho permeti. En la seva darrera al·locució va acabar el comentari exegetí sobre l'ètica conjugal a la llum del sermó de la muntanya. Les reflexions sobre aquest tema formen un important "còpus" doctrinal de la teologia del matrimoni, que precisament els pares sinodals han reclamat com a base d'una pastoral de la família.

L'exigència del Crist en el sermó de la muntanya —explicà el papa— va encaminada a fer descobrir a l'home la plenitud de la comunió interpersonal i fer-l'hi voler recobrar a través de la inviolabilitat del matrimoni: "Crist ensenya que es compleix el manament "No adultereràs" a través de la "puresa del cor", la qual només s'aconsegueix amb una lluita constant contra el que té origen en la concupiscència de la carn. Aquest manament troba la seva justa motivació en la inviolabilitat del matrimoni, que duu l'home i la dona a ser dos en una sola carn".

En aquesta audiència, en què Joan Pau II recordà als presents la celebració del sínode de la família, exhortà els joves i els casats de nou que resin el Rosari, que "ens introdueix al cor mateix de la fe".

La Comissió organitzadora del viatge papal estudia sobre el mapa els més petits detalls.

Amb mesos d'antelació

A Alemanya preparen a fons la visita de Joan Pau II

MUNICH.— Ja han començat els preparatius per a rebre el Papa a Munich, el vinent 19 de novembre. Entre aquests preparatius hi ha la construcció d'un altar queindrà 8 metres d'alçada.

Hom espera que entorn a aquest altar, situat a la prada "Teresa", s'hi aplegaran un milió de persones. La missa que hi celebrarà el Papa serà per als joves, els quals hi participaran amb el lema: "Viure en plenitud".

Durant la seva estada a Munich, Joan Pau II s'allotjarà al Palau arquebisbal, seu del cardenal Ratzinger.

A Munich, el Papa es trobarà amb els artistes i pu-

blicistes, i també amb els ancians i disminuïts. Per a tots ells el Papa tindrà les corresponents al·locucions.

El motiu de la visita serà la celebració del VII Centenari del naixement de sant Albert Magne. Joan Pau II serà el tercer Papa que visita Alemanya, éssent el darrer Pontífex que va estar en terres germàniques, Pius VI el 1782, que va visitar el santuari de la Mare de Déu d'Altöttingen.

A més d'aquest santuari, Joan Pau II visitarà les ciutats de Colònia, Magúncia i Osnabruek.

DOMUND - 1980!

Dels 1.500 missioners i missioneres catalans (preveres diocesans, religiosos i laics), més de dos-cents reben ja "CATALUNYA CRISTIANA". Algunes de les cartes que palesen llur agraïment i alegria han estat publicades en la secció "El lector escriu". Amb motiu del DOMUND fem una nova crida a totes aquelles persones que se sentin cridades a encoratjar aquests cristians de vanguardia apadrinant una subscripció a favor d'ells.

En/Na Pobl.
 prov. de carrer n.º D. p.
 Telèfon desitja subscriure un/a missioner/a, per un any, a
CATALUNYA CRISTIANA, edició catalana.

El preu d'aquesta subscripció a l'estranger: ● 2.500 ptes., correu ordinari
 ● 4.000 ptes., per avió.

El faré efectiu: taló que adjunto gir postal
 domiciliat Banc.Caixa

Ag. c/c. n.º
 llibreta n.º

I prego al meu Banc Caixa vulgui considerar aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Lloc Data
 SIGNATURA

VILA & RODRIGUEZ, S.A.

PELETERIA
 ANTE Y NAPA

Plaza Cataluña, 7
Tels.: 317 52 95 - 318 45 48
 BARCELONA-2

MADRID - DELEGACION:
 CABALLERO DE GRACIA, 20
Tel.: 232 37 74

Costums i tradicions

Les sogues de l'amor

En temps d'eixut, una vintena de pobles de l'Urgell, feien la "processó de la tretxa" per demanar al Cel, la pluja. Se'n deia de la "tretxa" perquè treien del seu cambril de Bellvis, la imatge de la Mare de Déu de les Sogues i la duien fins a una capella del claustre del convent dels trinitaris situat entre Bellvis i Arcs. Hi romania exposada durant vuit dies i els pobles, agrupats de tres en tres o quatre, hi acudien en processons de penitència, menys Linyola que tenia el privilegi d'anar-hi sol.

Els grups es formaven així: Tèrmens, Vilanova de la Barca, Menàrguens i Vallfogona, Mollerussa, Vilanova de Bellpuig i Juneda; Palau, Fondarella i Miralcamp., Gelmés, Torregrossa, Bell-lloc, Alamús i Bellmunt, Castellserà, Alcolatge i Penelles.

Les deprecacions de les processons penitencials acabaven així:

"... en crèdit del patronat / que obteniu amb bissarria: / aigua envieu-nos Maria, / en esta gran sequedat".

Així mateix era corrent, en-

cara que no fos en dies de processó, damanar a la Mare de Déu de les Sogues: "envieu-nos l'aigua a portadores".

Aquesta advocació mariana té una bella història. La devoció comença ran d'un fet ocorregut el dissabte 25 d'octubre la seva festa és el 26 de l'any 1190

Un veí de Sidamunt anomenat Joan Amorós, de seixanta anys, casat i amb fills igualment esposats, molt devots de

la Verge retornava dels molins de Balaguer on havia anat a moldre un càrrega de blat. Les saques amb la farina, les portava al llom d'una mula deixada per un altre veí.

Per camí, es desfermà una tempestat. L'aigua queia a bots i a barrals. Els camins esdevigueren aviat riuades. L'Amorós amb la mula avançaven penosament fins que arribaren a un indret convertit en aiguamoll on l'animal s'enfonçava a poc a poc. L'Amorós, amb tota l'ànima invocà la Mare de Déu demanant-li ajuda. Aleshores comparegué davant d'ell una dona que donava la mà a un nen d'uns cinc anys.

Assabentada de les trifluges del bon homes, li aconsellà de ficar-se en el fang i procurar descarregar la mula, assegurant-li que ella i el seu fillet l'ajudarien. Obeí l'Amorós i per alleujar el pes de la bèstia tallà la soga que lligava la càrrega, en tres trossos.

El xiquet prengué aleshores el ramal i sense esforç tragué la mula de l'aiguamoll, ensems que tot restava net i sec com si res no hagués passat. En Joan carregà de nou la farina ajudat de la dona qui li donà la soga sencera. Només de passar-hi les mans, els tres trossos s'havien unit com si mai no haguessin estat tallats.

Ja podeu pensar la sorpresa de l'Amorós, cada cop més perplex davant les coses que succeïen. Tremolant preguntà a la dona qui era i ella li respongué: -Sóc la Verga Maria. I demano que s'alci, ací, un temple: En dir-li l'Amoros que temia no ser cregut per la gent quan els ho expliqués, la Dona amb la mà li amoiyà la galta que restà il·luminada per tota la vida.

Així nasqué aquella devoció amb el títol de les Sogues, "per raó d'aquell fet-com diu el P. Camos en el "Jardín de Maria"- encara que, també, amb molta propietat, puix que en el càndid i virginal ventre d'aquesta gran Senyora, es lligaren amb les sogues de l'amor les dues naturaleses, divina i humana, en el dic diví supòsit del Crist".

Esteve Busquets i Moias

Racó del llenguatge

Els noms de persona

No hi ha res tan poderós com ma moda. Com us expliquem, si no, la gran quantitat de persones ben catalanes que encara anomenem en castellà perquè provenen de l'època en què feia molt fi dir-se Juanito, Pepito, Rosita, Mercedes, Anita o Asunción, i Joan, Josep, Rosa, Mercè, Anna o Asumpta eren considerats ordinaris, poc senyors. Època que va retratar Santiago Rusiñol en el popular sainet "Gente bien", on ridiculitza la burgesia catalana que va decidir baratar el seu català autèntic per un artificiós castellà, model de distinció, segons el seu criteri.

Després de les traduccions vénen els escurçaments, els quals constitueixen els hipocorístics; és a dir, les formes acariciadores i amicals que hom dona als noms de persona.

En això també ens diferenciem dels castellans, ja que ells, en la majoria del casos, tallen la cua dels noms i es queden amb el començament: Javi, Trini, Montse, Nico, Rafa, Salva, Tere, Gabi, Sebas, Estanis, Bartolo, Asun. En canvi, nosaltres ho fem al revés: llencem el començament i aprofitem la cua: Toni, Ció, Deri, Mingo, Mllo, Lau, Laia, Cesc, Biel, Tano, Tuies, Quildo, Pòlit, Nasi, Zidro, Cinto, Met, Quel, Ciset, Nofre, Peius, Vador, Fina, Tinet Tomeu, Tòfol, etc.

Sabut és que el nom pot exercir una influència benèfica o novícia en cada un de nosaltres. Un nom fàcil de dir i de bon so pot facilitar el desplegament de la personalitat; i tots hem conegut persones de les quals sospitem que no han arribat gaire lluny gràcies al malefici d'un nom enrevessat o ridícul. Els pares haurien de sentir-se responsables del nom que trien per la fill per a tota la vida. Sembla que, gràcies a Déu, tornen els noms casolans i senzills, i ja no hi ha gaires pares tossuts que imposin noms estranys pel fet d'haver-lo dut algun basavi il·lustre o, encara més absurd, perquè és el que porta escrit el calendari el dia que va néixer la criatura. A cada nostra calen noms cristians i catalans, que siguin el d'un sant exemplar, d'alguna advocació de la Mare de Déu o d'algun fet religiós. que siguin planers de dir en català, perquè si es decanten per un Alexandre, Germà o Carles, corren el perill que els anomeni Alejandro, Germán o Carlos, a la castellana com s'ha fet sempre per manca de tradició catalana d'alguns noms.

Perles ortogràfiques

A "Catalunya Cristina" també s'hi troba alguna perla. Hi lleigeix la següent notícia: "El dominic P. Schillebeeckx quins escrits teològics són examinats per la Congregació de la Fe..." El mot quin, quina en català només pot ser usat en frases interrogatives o admiratives. Per expressar-se correctament aquesta frase hauria de dir: "El dominic P. Schillebeeckx, els escrits teològics sobre Crist del qual són examinats per la Congregació de la Fe..."

Albert Pera

Cuina

Corona de mongetes i ous

1 quilo i mig de mongetes tendres
50 grams de mantega
4 llesques de pa de motlle
3 o 4 cullerades de llet

400 grams de tomàquets madurs
3 ous
100 grams de pernil en dolç

Traieu els fils de les mongetes i talleu-les allarg, deixant-les molt fines.

Poseu-les al foc, amb aigua bullint i sal, tapeu-les i quan comencin a bullir de bell nou, destapeu-les i deixeu-les coure amb el foc ben alt, durant 15 minuts; després ja les podeu escorrer.

Renteu i talleu els tomàquets a trossos, poseu-los a coure en un pot amb una mica d'oli; han de coure força estona, fins que s'espesseixin, després passeu-los per un colador fi de tela metàl·lica. Fregiu les mongetes amb la mantega i el pernil tallat a quadrets, ompliu amb això un motlle de corona untat amb oli. Bateu 3 ous com si féssiu una truita, adobeu-los amb una mica de sal; afegiu-hi 3 o 4 cullerades de llet. Poseu el tomàquet en una paella damunt de foc suau, afegiu-hi els ous i remeneu-ho amb una cullera de fusta, fins que restin cremosos, no massa cuits. Remeneu-los una estona fora del foc.

Buideu el motlle de les mongetes damunt d'una plata rodona i ompliu el mig amb els ous remenats. Orneu-ho amb triangles de pa fregit.

Llibres

El problema dels fills dels divorciats

L'imminent aprovació de la llei del divorci per les Corts Generals espanyoles ha fet aparèixer una sèrie de textos en favor i en contra. Val a dir qui ni tots son encertats i sobretot molts no són ponderats. Val a dir que el que és bo és que la gent és documentada sobre la matèria i en tingui criteris seriosos i objectius.

En aquest sentit és interessant destacar una traducció al castellà d'un llibre francès que enfoca el problema del divorci des d'una perspectiva poc analitzada: la dels fills.

"Los hijos ante el divorcio" de Román Liberman editat per "Nova Terra" és un treball seriós fet després que el divorci ja fa anys que funciona a França i és aquesta situació la que analitza. Liberman és un neuropsiquiatra, doctorat per l'Acadèmia de Medicina especialitzat en psiquiatria infantil i que, ja fa anys, treballa en estreta col·laboració amb jutges i magistrats que s'ocupen dels infants i de les separacions conjugals.

L'autor no és manifesta contrari al divorci, diu: "personalment el divorci no m'inspira cap molèstia

tan en el pla social com en el moral i filosòfic". Però d'immediat explica "que cada dia constato els efectes negatius en els nens de pares divorciats". "I mentre la família és limitada als conjuges, la situació provocada pel divorci tan sols té, en el pla psicològic, conseqüències sobre cadascun dels protagonistes, considerats adults i madurs. La presència d'un o més fills modifica radicalment les dades del problema, creant un perjudici psicològic innegable en cada fill".

A partir d'ací, Liberman fa una anàlisi exhaustiva de psicologia infantil. Exposa molts casos clínics, francament preocupants, de nens i adolescents, en els quals ell ha intervingut, "I d'alguna manera el nen pot, sota certes condicions, heredar per vies fantasmagòriques la neurosi traumàtica post-divorci dels pares".

Vet ací una faceta nova a tenir en compte en el moment que es vol implantar el divorci a l'Estat espanyol: els infants. I insisteixo en destacar que Román Liberman no és un antidivorcista.

FCV

MOBLES GILI S.L

Muntaner, 248
Telèfon 200 95 40

Barcelona 21

Decoració
Instal·lacions
Tapiseria
Estampats

AVIS

Classes de cuina: dirigides per M.ª Gibría Muntañola i organitzades per les antigues alumnes de les Esclaves del Sagrat Cor, a partir del 20 d'octubre, dilluns de 5 a 7 de la tarda. Rambla de Catalunya, 83. Tel. 215 25 22.

PER A BEURE AIGUA SENSE CLOR

demanen sempre

Música

Centenari de
Jaume Pahissa

El 8 d'octubre de 1880 naixia a Barcelona Jaume Pahissa i Jo. S'escau doncs el centenari d'un gran músic i un dels pocs autors d'òperes catalans. Poc conegut actualment caldria aprofitar aquest centenari per donar-lo a conèixer i interpretar les seves obres.

Fill d'un dibuixant a paisatgista notable, Jaume Pahissa estudià arquitectura i ciències exactes. Ja decantat cap a la música féu estudis de piano amb Francesc Laporta i de composició amb Enric Morera. Molt connectat amb el "modernisme" escriví cançons en les quals es nota tant la influència romàntica germànica com del folklore català i aviat comença a treballar pel teatre musical. Compongué quatre òperes: "Gala Placídia", "La Morisca", "Marianela", i "La princesa Marguerida".

També escriví una sèrie de poemes simfònics, a través

dels quals introduí o més aviat insinuà les influències de l'escola vienesa de Schoenberg. Així "Monodia" i "Suite intertonal" ambdues estrenades per l'"Orquestra Pau Casals". També compon música per a piano i de cambra. Professor i director del Conservatori Municipal de Música de Barcelona fou autor de diferents obres tècniques i didàctiques, a més de col·laborar en diferents revistes catalanes.

Al 1937 marxà cap a Buenos Aires i morí a l'exili al 1969. Aquesta llarga estada no fou pas de repòs i continuà escrivint obres algunes d'elles estrenades amb prou èxit.

Fóra bo que hom aprofités, per a donar a conèixer les seves obres tant les estrenades a Catalunya com les produïdes a Amèrica i celebrar dignament aquest centenari.

Ferrán Camps

La sardana i la dansa

Aplecs de Tardor

La tardor ens entristeix, té una certa cosa melangiosa. Potser, més exactament, és de fet una època incompresa. Els poetes que tenen la virtut de veure millor que ningú l'aspecte agradable de les coses, li troben moltes virtuts i la lloen sense condicionaments. Diuen que, per exemple, París, el mític París, cal visitar-lo precisament pel mes d'octubre per fruit-ne tots els seus encants.

Potser l'únic defecte que té la tardor és el seu veinatge o antessala de l'hivern, perquè a part d'això és una bona època.

I aquesta estació del temps ha estat el refugi d'alguns aplecs que — tímidament primer, ara ja amb més convicció — l'han escollida per a celebrar-hi aquestes massives reunions sardanístiques que, cada dia més, van repartint-se per tota l'àrea catalana.

Barcelona compta també ja amb el seu aplec de tardor: el de les Roquetes, que enguany se celebra el dia 26 d'octubre. No és cap secret que aquesta barriada compta amb un elevat percentatge de veïns no catalans, o a qui no els plau de catalanitzar-se, o que resten indiferents a aquesta situació, o que a vegades fins i tot pretenen situacions contràries a les que presentin un lògic caire català. Tampoc no és cap secret, i sí un bell i al·liconador exemple, que a aquesta barriada hi ha una de les agrupacions sardanistes barcelonines amb més continuïtat i haver dintre la sardana: l'agrupació sardanista L'Ideal de Clavé de les Roquetes.

Els són qui cuiden, entre altres coses, de l'esmentat aplec, el qual ha passat per moltes vicissituds d'ençà de la seva instauració, ara fa dotze anys. Els contractemps que ha afrontat han estat de diferent caire, encara que potser el més virulent hagi estat no poder disposar lliurement, sense traves, del magnífic marc de

què disposen en el parc de la Guineueta. Ara sembla que ja definitivament l'aplec queda instal·lat allí (quan s'han provat altres marcs, els resultats han estat negatius) encara que calgui lluitar amb la indiferència de qui va al parc a passejar, de qui el reclama exclusivament per això, i de qui potser no hi trobaria a faltar la sardana... si aquesta en marxés sense remissió.

I no obstant els inconvenients, els de l'agrupació, tenaços i convençuts, malden per continuar oferint un digne aplec tardoral, al qual prestigien amb el seu treball i amb la presència de magnífics cobles. La Principal de la Bisbal, la Selvatana i La Principal del Llobregat, són les tres que enguany cuidaran de l'aplec de les Roquetes. A bastament conegudes i prestigiades, no ens cal pas entrar en el terreny de les lloances; n'hi ha prou amb poder dir que hi seran. El que sí que considerem que cal remarcar és el concert que, a la nit, a l'església de Santa Engràcia, s'ofereix al públic. És aquell prestigiós epíleg de la diada que tantes vegades hem lloat i que a les Roquetes s'ha consolidat també, seguint l'exemple de l'aplec. Enguany seran les dues primeres cobles esmentades les que cuidaran de la seva interpretació.

Tot és a punt per a una gran jornada sardanista, amb sentors empordaneses i selvatanes, amb moltes sardanes per a ballar i d'altres per a escoltar plàcidament, amb possibilitats de gaudi per a les cames i per a l'esperit. Tot a punt, exactament igual que qualsevol dels més prestigiats aplecs d'arreu de Catalunya.

Només esperem que no ploqui... exactament igual com ho demanem a la frívola primavera.

Josep Ventura

Catalunya
Cristiana

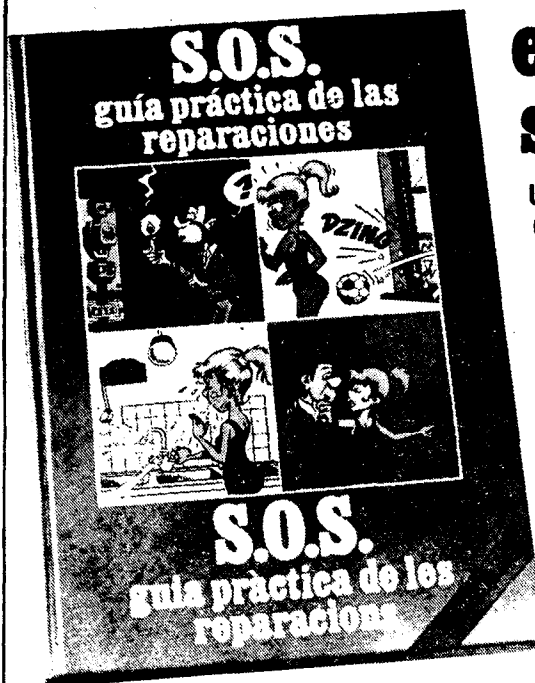
Clar i català

en català i en castellà

C. Valencia, 244, 1.º
Barcelona 7.

Som la
CAIXA DE
CATALUNYA

56 Dia Universal de l'Estalvi
31 d'octubre 1980

estalvii a la
seva llar

Una aixeta que degota,
una planxa que no funciona,
un vidre trencat...

Hi ha molts incidents casolans, que semblen petits però que causen molèsties greus. Amb aquest llibre guanyareu temps i diners, perquè us ensenya a fer les reparacions més ràpides, segures i econòmiques. Perquè dependre de trobar un especialista, si la solució és al vostre abast?

Demaneu-lo durant
els dies 29, 30 i 31 d'octubre.
Per aconseguir-lo només cal
tenir una llibreta i estalviar
5.000 pessetes.

La CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA
ofereix aquest llibre com un servei
pràctic a totes les famílies.

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA
LA CAIXA DE TOTS

Art

"Barcelona restaura",
exposició amb ressó
internacional

Saló del Tinell-Barcelona
Setembre-Novembre del 1980

L'exposició "BARCELONA RESTAURA" que aquestes setmanes es presenta a la Plaça del Rei ha estat una agradabilíssima sorpresa, agradabilíssima en el sentit de reconfortant.

Com ens deliem quan, en visites a ciutats culturalment properes a les nostres, admiràvem unes restauracions tan acurades i, moltes vegades, amb un annex de fotografies i explicacions a tot detall sobre el procés de restauració.

Per aquest sentiment de país retardat i una mica inculte que portem dins, ens dolíem que un treball com aquells no es fes a casa nostra. Hom coneixia els tallers de restauració i fins i tot havia tingut converses amb persones molt compromeses en aquesta difícil tasca de restauració d'obres d'art, però una mostra com la que ara podem admirar a la Cambra Major del Palau Reial no la imaginàvem. I ha resultat que

sí, que no solament era possible sinó que és una innegable realitat. Aquesta "BARCELONA RESTAURA" sobrepassa les dimensions culturals del país i a hores d'ara, no ho dubtem, ha obtingut un ressó internacional.

És encoratjador constatar que dues terceres parts de les entitats col·laboradores amb l'Ajuntament de Barcelona per a fer possible aquesta mostra són entitats religioses catalanes. Això evidencia que el fet cristià a Catalunya comptà molt en el passat de Catalunya i encara segueix comptant avui.

És un bon auguri que el "BARCELONA RESTAURA" d'ací a un temps vulgui transformar-se en una nova i més dilatada mostra amb el títol més normal i expressiu de "CATALUNYA RESTAURA".

Pel camí de la col·laboració sempre ens entendrem. És el camí més dretur, potser l'únic, per a una Catalunya Rica i Plena.

Anton M.ª Vilarrubias
i Codina

Caf.

SERVICIO DE
COMEDOR
para todo el mundo

Todos los días laborables de 13.15 a 15.30 h.
Tres platos a escoger y postre

Menú 235 ptas.

Honda Universitat, 27 - B - Barcelona 7

mulletton

para la higiene del
cuerpo y del hogar.

rollo de cocina	pañales	compresas adhesivas	tissue higiénico	servilletas	pañales de bebé
en paquetes de 2 rollos	en bolsas de 20 unidades 40 unidades 80 unidades	glamour en bolsas de 10 unidades 20 unidades mini 10 unidades	confort en paquetes de 2 rollos ideal (perfumado) en paquetes de 2 rollos noble (doble hoja) en paquetes de 2 rollos	picnic en paquetes de 50 unidades de 1 hoja buffet en paquetes de 50 unidades de 2 hojas lunch en paquetes de 50 unidades de 3 hojas	maxi en paquetes de 20 unidades de 250 gramos media noche en bolsas de 15 unidades primeros pasos en bolsas de 12 unidades

2 2 2 2 2

LES HISTÒRIES DE L'AVI PEP.

Les faveres de Sant Medí

Això que us contaré va passar a Barcelona quan aquesta ciutat formava part de l'imperi romà. Aleshores era emperador Dioclecí, que fou un implacable perseguidor dels cristians. El governador romà de Barcelona es deia Dacià i, com el seu emperador, sentia un veritable odi pels cristians. El bisbe dels barcelonins era aleshores Sant Sever. Sever, amb el seu exemple de santedat i fermesa, sabia mantenir unida en la seva fe la comunitat barcelonina i aquesta, gràcies a la seva activitat, cada vegada es feia més gran, malgrat que els seus membres fossin sovint empresonats i maltractats pels sicaris del governador. Arribà un moment en què, aquest - que fins aleshores no s'havia atrevit a apoderar-se de Sever, per tothom venerat - decidí que l'única manera d'acabar amb els cristians barcelonins era empresonar el seu sant bisbe. Per això manà als seus soldats que anessin a cercar-lo.

Avisat Sever a temps, pogué fer-se escàpol i els enviats del governador no el pogueren trobar. Els arribà, però, la confiança que s'havia dirigit a Sant Cugat i, ben de pressa, sortiren cap a aquesta vila per tal de donar-li encalç.

Mentrestant Sever havia arribat a les vessants del Collcerola i allí hi trobà un pagès que es disposava a sembrar faves. El pagès, que es deia Medí, era amic del bisbe i es varen parlar. Sant Sever estava penedit de la seva covardia i ja havia resolt de no amagar-se. Si l'agafaven i patia el martiri, tot fos per la major glòria de Déu!

Per això, dirigint-se a Medí, li digué:

— Mira, Medí, em persegueixen perquè predico la llei de Crist. Si els soldats que em persegueixen et pregunten si m'has vist, no menteixis, els hi dius la veritat.

De primer antuvi, Medí, esgarriat, es negà rodonament a fer el que Sever li deia. Com podia ell denunciar el seu bisbe a qui tant estimava...!

Però Sant Sever insistí:

— Sí, ho faràs tal com t'ho encarrego.

Perquè si he de morir en mans dels botxins de l'emperador serà pel voler de Déu. I morir per Crist és una glòria. Ho sents?

I el pagès, molt a contracor, acabà prometen que ho faria tal com Sever li demanava.

— Aneu, que faré el que em demaneu! I mentre el bisbe, després de beneir-lo,

seguia el seu camí sense pressa, Medí va continuar plantant faves.

I vet aquí que al cap de poca estona arribaren tres soldats que el varen interrogar:

— Pagès: heu vist passar, fa poc, un home... així... i així?

I Medí, obeit el que Sant Sever li havia manat, respongué:

— Sí que l'he vist. Ha passat per aquí quan tot just començava a sembrar aquestes faves...

Els soldats giraren els ulls vers el camp i varen veure les faveres ben crescudes i curulles de faves ben granades. Això, és clar, els va fer creure que feia ja molt de

temps que devia haver passat Sant Sever i, decebut i rondinant, giraren cua i tornaren al palau de Dacià a qui digueren:

— Sever sembla que ja fa molts dies que fa vugir. Ves a saber on para a hores d'ara...! Serà difícil d'encalçar-lo.

Medí no se'n sabia avenir de veure com havien crescut les faveres en tant poc temps i quedà convençut que el Senyor no havia volgut que el sant bisbe fos empresonat. Per això havia fet el miracle.

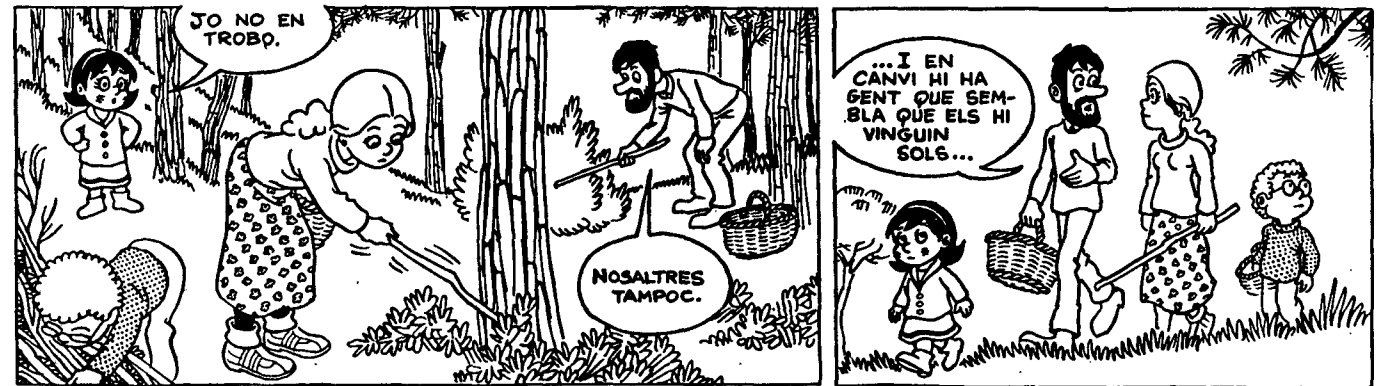
Al lloc on van ocórrer aquests fets els barcelonins bastiren una capella dedicada a Sant Medí, on cada any s'hi fa un aplec molt concorregut.

La capsa de les paraules

Les d'avui són:

Sicari	Antuvi
Escàpol	Botxí
Encalç	Curull
Vessant	Decebut

La familia Moixó

Sopa de lletres

V	E	L	P	S	A	R	C	E	E	S
T	E	J	M	U	A	C	A	E	A	Ç
L	F	N	I	B	L	U	L	L	C	O
M	G	J	D	J	T	N	A	O	N	B
E	E	T	H	R	O	J	F	H	A	R
D	L	A	P	A	E	T	E	O	R	A
J	I	S	A	T	T	L	L	A	F	L
O	D	L	A	S	S	E	L	V	A	A
N	A	A	N	A	Y	N	I	B	L	A
A	M	A	J	O	I	I	X	I	X	
X	V	T	E	N	O	Y	N	J	V	A

Buscar el nom de deu pobles o/i ciutats de les Comarques de l'Alt i del Baix Penedès. Amb les lletres restants trobareu un verset del Nou Testament, amb la cita on es troba.

Els errors a dotzenes

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

DANONE

YOGHOURT

DANONE

Aliments frescos i naturals

Aliments frescos i naturals

INTRODUCCIÓ A LA GRAMÀTICA

Saps que és un pedagog. És aquell que té al seu càrrec l'educació i l'ensenyament dels infants. Alexandre Galí fou un gran pedagog. Va dedicar tota la seva vida als nois i noies de Catalunya. Perquè els estimava molt i volia que en fer-se grans fossin homes i dones de veritat, bons i fermes. Com que era un cristià convençut, posà tot el seu esforç en educar nois i noies en l'amor a Déu i als homes. I com que estimava molt el nostre país, volgué també que fossin bons catalans. Va néixer a Camprodon l'any 1886 i morí a Barcelona al 1969. Al llarg de la seva vida va fundar escoles, va dirigir diverses publicacions i va escriure molts llibres. I durant aquests anys, quan Catalunya tingué govern propi, primer la Mancomunitat, la Generalitat després, varen poder comptar amb els grans coneixements i el patriotisme d'Alexandre Galí. Comencem avui la publicació de la seva "Introducció a la Gramàtica". Feu els exercicis. Són com un joc. I un joc divertit, si voleu.

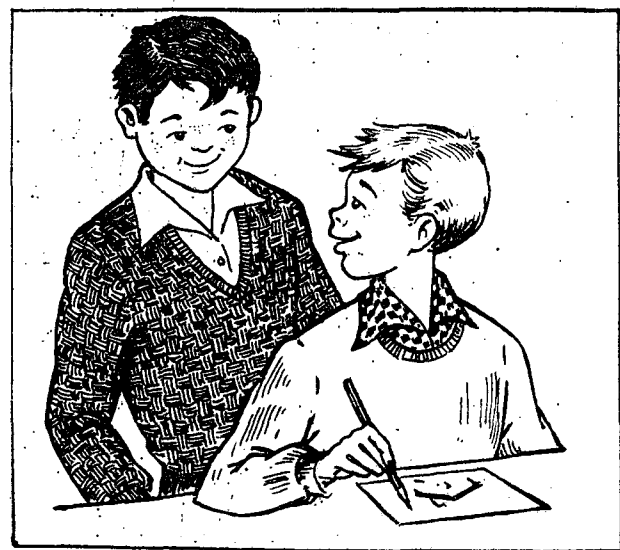
LA FRASE

TEMA 1

(Determinació de la frase)

DIALEG:

Josep.— Què fas?
Pere.— Dibuixo una casa.
Josep.— Jo també en sé.
Pere.— No pas tant com jo.
Josep.— Ho vols veure?

Pere.— I ca!
Josep.— Doncs, ara t'ho ensenyaré.

EXERCICI.— Llegiu aquest diàleg. Cada vegada que en Josep o en Pere parlen, fan una frase. ¿Quantes frases

fa cada interlocutor? Copieu al vostre quadern, numerant-les, primer les frases de Josep, després les de Pere.

Maria.— Quina nina més bonica! Jo en tinc una de molt semblant. Qui te l'ha comprada?

Dolors.— Me l'ha comprada l'àvia pel meu Sant. Tanca els ulls.

Aquestes dues nenes també parlen per mitjà de frases. Aquestes frases no són, però, com les del diàleg anterior. Si llegiu bé el que diu cada nena, veureu que no es diu tot d'una seguida. Es fan trencades entremig. Cada trencada és una frase. El que diu la Maria conté tres frases: 1.ª

Quina nina més bonica! 2.ª Jo en tinc una de molt semblant. 3.ª Qui te l'ha comprada? I en el que diu la Dolors n'hi ha dues: 1.ª Me l'ha comprada l'àvia pel meu Sant. 2.ª tanca els ulls.

EXERCICIS.— 1. Copieu el diàleg que segueix numerant les frases de cada un dels interlocutors tal com ho acabem de fer.

Josep.— Vols venir a passeig? Fa bon dia.
Pere.— No puc; el pare m'ha donat una feina.
Josep.— Si no tardes gaire, jo t'esperaré. M'agrada anar amb tu.
Pere.— És una feina una mica llarga; potser serà tard quan acabaré.
Josep.— Vols que t'ajudi?
Pere.— Oidà! Doble goig. Així sí que ho podem fer tot.
2.— Inventeu un diàleg d'aquesta mena i compteu les frases com ho hem fet abans.
3.— Fixeu-vos en algun diàleg dels que tenen els vostres companys de classe i transcriviu-lo comptant les frases.

Any 1

18

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Cantem,
eixerits!

Un noi o una noia eixerits no poden ser tristos ni ensopits.

No podem anar pel món sent cara de pomes agres; ni enmurriar-nos per qualsevol tonteria. Un noi i una noia eixerits han de ser alegres i simpàtics.

Quan era més petit tenia por d'anar a la part de la casa on no hi havia ningú. Aleshores cantava i xiulava. La mare deia: Qui canta, els seus mals espanta. Cantar i xiular davant les dificultats és voler vèncer-les.

Mira, haig de dir-vos-ho clarament, m'agrada molt de cantar cançons.

A classe de música, a l'escola, em col·loco sempre a primera fila. Alguna vegada se m'escapa allò que en diuen un "gall". Els altres riuen i la "profe" em diu: "Atenció, eixerit!" Sigui com sigui, sé totes les cançons. N'hi ha que sembla que tinguin por i facin el borinot. No cal baladrejar, però és tan bonic cantar sense por!

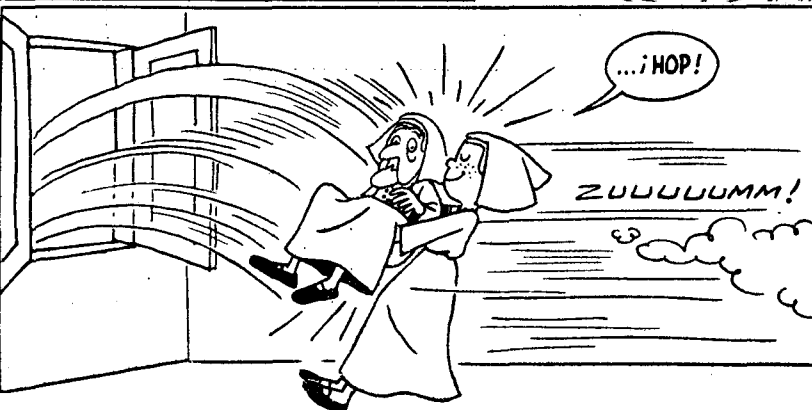
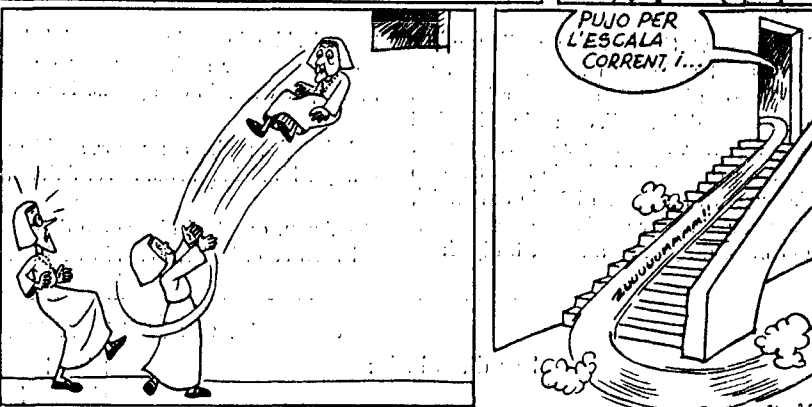
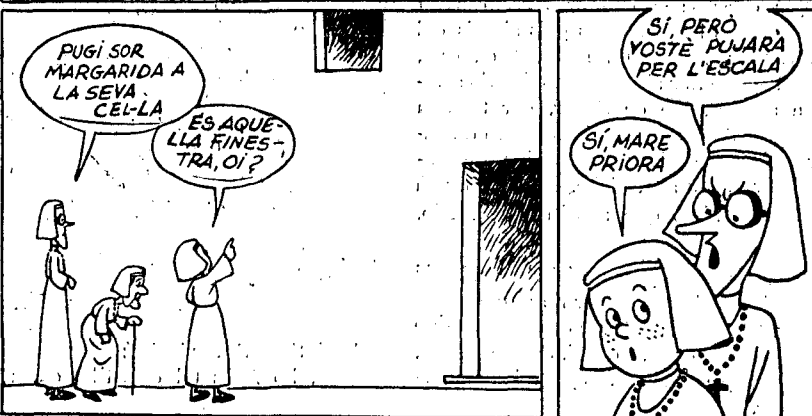
Les cançons que el mossèn ens ensenya a l'església, també las sé totes; i els diumenges reparteixo els llibrets perquè tothom canti.

Una vegada vàrem anar a visitar un amic, molt amic, que estava molt malalt.

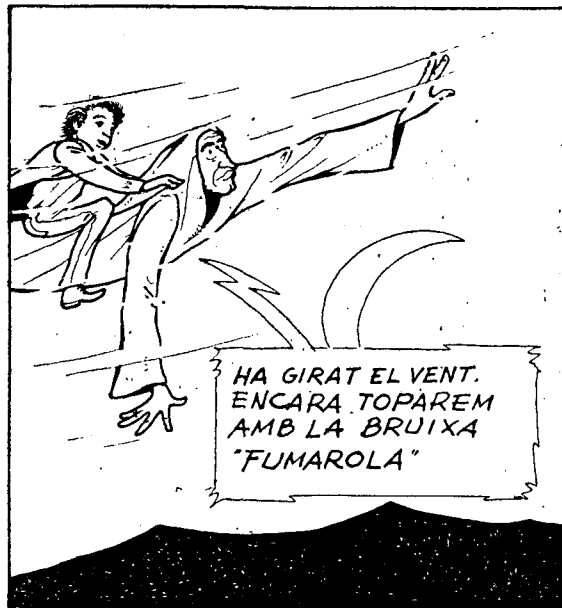
—Canteu-me una cançó —va dir-nos.
Vàrem cantar-l'hi. Tots teníem unes ganes de plorar...!
Però ell somreia.

La nostra cançó va alegrar-li la seva volada cap al cel.
Cantem, eixerits!

L'EIXERIT

LA CIUTAT, EL POBLE, LA COMARÇA.

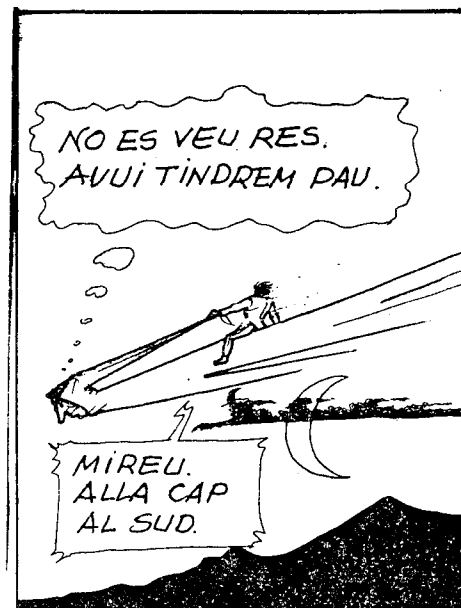

HA GIRAT EL VENT.
ENCARA TOPAREM
AMB LA BRUIXA
"FUMAROLA"

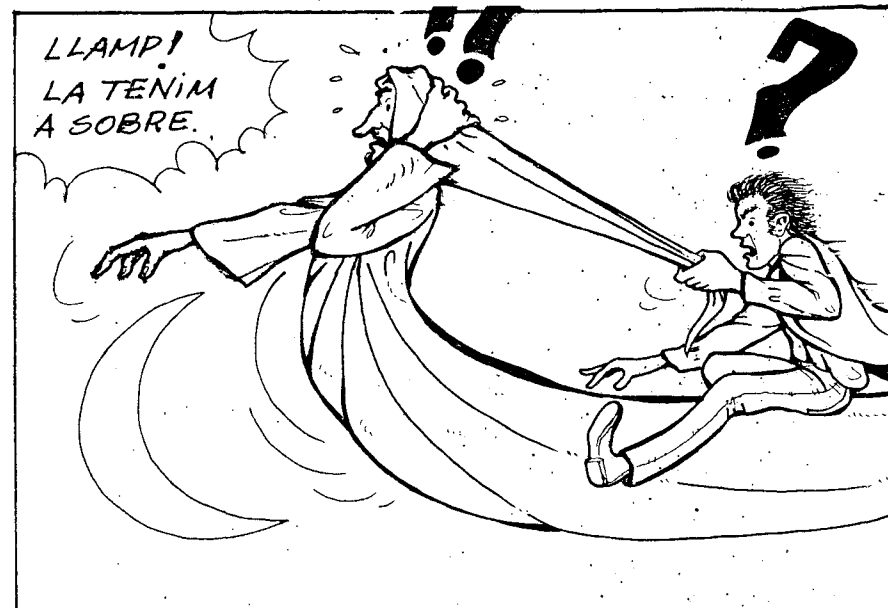
QUÈ
DIEU?

NO RES! SI VEUS UNA
RATLLA DE FUM QUE
CORRA, AVISA'M.

NO ES VEU RES.
AVUI TINDREM PAU.

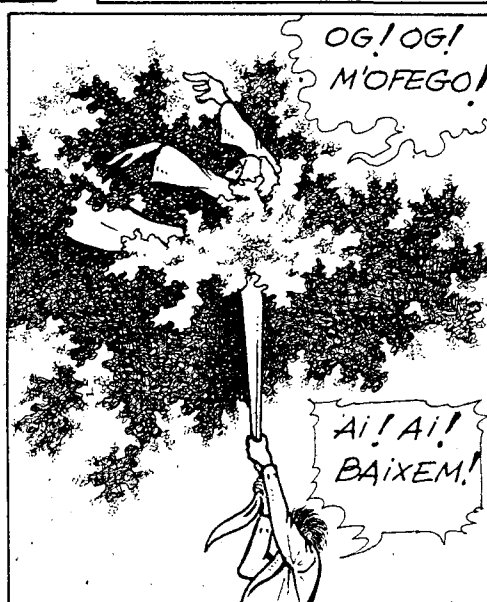
MIREU.
ALLA CAP
AL SUD.

LLAMP!
LA TENIM
A SOBRE.

ENS ATACA

OG! OG!
M'OFEGO!

AI! AI!
BAIXEM!

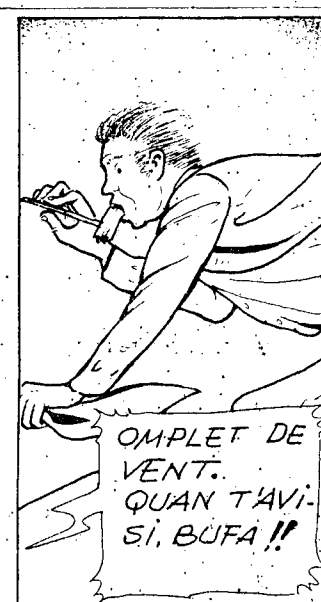

BGB! BG! JA HEM
SORTIT DEL FUM.
JA EM REFAIG. VA,
RÀPID. ENFILA'T!

ARA ENSTOCA A
NOSALTRES ATACAR.

QUAN TAVISI
BUFA FORT
AMB LA PIPA.

OMPLET DE
VENT.
QUAN TAVI-
SI, BUFA!!

BUFA SENSÉ
PIETAT!
ATAÇA SENSE POR!

JA GAIREBÉ L'HEM
VENÇUDA.
FALTA EL TOC FINAL!

S'ESCAPA! VA CAP A LES
XEMENEIES DE SARRIÀ DE
TER A BUSCAR REFORÇOS.
CAL EVI-
TAR-HO!

AGAFAT FORT I
QUAN ATAQUI NO
RESPIRIS!

UN ESFORÇ MÉS
I PODRE REVENJAR-ME

**T'AGRADA
FER
NINOTS?**

Envia-los a "CATALUNYA CRISTIANA"
"L'EXERIT" València, 244 Barceloneta (7)
Indicant nom, cognoms, edat i adreça.

CONTINUARÀ

Nens i cap de setmana

Barcelona

Aquest cap de setmana és l'últim que podreu veure a la Fundació Miró l'espectacle Flor de Romaniol, interpretat pel Teatre de la Claca, uns putxinel·lis que expliquen històries tradicionals. Dissabtes a les 5.30 de la tarda i diumenges a les 11.30 i a la 1 del migdia. L'entrada és de 150 ptes.

Teatre Romea. Hospital, 50. XXVIII Cicle Cavall Fort. Aquest diumenge a les 11 del matí, del Grup de Teatre Trub-69 presenta l'obra "Les arrecades de la reina", d'en Josep M. Folch i Torres. Les entrades són des de 25 a 100 ptes.

Lluïsos de Gràcia. Plaça del Nord, 7. Dissabte i diumenge, últimes representacions d'"El gran Claus i el petit Claus" interpretada pel grup U de Cuc. Inspirada en un conte d'A. C. Andersen.

Centre de Badalona. Sant Anastasi, 2. Diumenge a les 5 de la tarda, una bonica representació a càrrec del teatre d'ombres La Bombeta.

Turó Parc. Diumenge a les 12.30 del matí, espectacle de titelles, pallassos i animació amb els Titelles Anglès.

Teatre Barcelona. Últimes representacions de la companyia de José Maria Roderó, amb l'obra de Lleó Tolstoi "Historia de un caballo". La recomano per a gent de més d'11 anys.

Cinema

Apsi. Sant Elies, 23. Dissabte i diumenge a partir de les 4.30 de la tarda, "Bum-Bum en el país de las abejas" (dibuixos animats) i "Aventuras en el Missisipi" (Aventuras d'en Tom Sawyer).

Ateneu Montserrat. Torre Damians, 6. Dissabte a les 6.30 de la tarda "El viaje fantástico de Simbad". Diumenge a les 5, "La jauría humana" (la recomano per a partir dels 12 anys), i "El viaje fantástico de Simbad".

Casal Claret. Nàpols, 350. Diumenge a les 5 de la tarda, "El mundo está loco, loco, loco", (Còmica) i documentals d'animals.

Activitats a les comarques

Mataró. Foment Mataroní (Carrer Nou). Dissabte i diumenge sessió continua amb "El día del fin del mundo" i "Historia de un rebelde".

Vilafranca del Penedès. Dissabte a la plaça de la Vila, a les 5.30 de la tarda, actuació de la petita companyia del Dr. Soler.

Manresa. (RIALLES). Dissabte a les 5, a la Sala Loliola es passara a la pel·lícula de dibuixos animats i doblada al català, "La flauta dels sis barrufets".

Badalona. (RIALLES). Diumenge a les 6, al Cercle Catòlic, representació del Teatre C.C. Sants. Jocs Florals, 33. Dissabte i diumenge a les 4 de la tarda, "Viaje al centro de la tierra" (Inspirada en un llibre de Juli Verne) i "La Patrulla" (aventures bèl·liques).

Centre d'Horta. Feliu i Codina, 7. Diumenge a les 4.30 de la tarda, "Mi bello legionario" (Còmica) i "Pies grandes" (far west còmic).

Cinema del Carme. Sant Antoni Abad, 12. Dissabte a les 11 del matí i a les 5 de la tarda. Diumenge a les 5, "La venganza de la pantera rosa" (molt divertida).

Col·legi La Salle Bonanova. Pg. Bonanova, 6. Diumenge a les 4.30 de la tarda, "El cielo puede esperar" (Còmica), i "Los diablos de la guerra" (aventures bèl·liques).

Maristes de la Immaculada. València, 370. Diumenge a les 5 de la tarda, "Los tres supermán en la selva" (Aventures fantàstiques) i "El fabuloso mundo del circo".

Penya Cultural Barcelonina. Baixa de Sant Pere, 55. Dissabte a les 5 de la tarda, "Bionic boy" (un nen que entén molt d'arts marcials) i "La vuelta al mundo en 80 días del gato con botas" (Dibuixos). Diumenge a les 11 del matí només es passarà a la de dibuixos.

Sala Sarrià. Pg. Sant Joan Bosco, 72. Diumenge a les 5 de la tarda, "El maravilloso mundo de los hermanos Grimm" (Contes tradicionals) i "Octavo Festival Tom y Jerry" (Dibuixos).

tre d'ombres la Bombeta, amb Montserrat Titó. Tres contes explicats d'una manera molt original.

Olot (RIALLES). Diumenge a les 12, al Tetre Principal, el grup de titelles la Serpentina us ofereix "Del trot al galop", un espectacle que recomano per a tothom.

Igualada. (RIALLES). Diumenge a les 12, a l'Ateneu, els titelles Naip ens ofereixen un bonic muntatge teatral de titelles amb el títol "Tanca la tele i conta'm una rondalla". La recomano per a tothom.

Terrassa. (RIALLES). Diumenge, a les 11.30, al centre parroquial Sant Cristòfol, situat al barri de Can Anglada, es projectarà la pel·lícula "El moro blanco" (Històries fantàstiques d'un príncep).

Sant Ildefons de Cornellà. Diumenge a les 11, a la plaça del Mercat, jocs de màgia amb La Capsa Màgica.

Girona. Diumenge a les 11 del matí, a les fires, cercavila amb el grup El Setrill, actuació dels Geganters d'Arenys i animació amb el grup Immamarramon.

Festes Majors

El dia 24 a Banyoles i Col·dejou; el dia 26 a Bellvís i el dia 29 a Girona.

Banyoles. Està situat a la comarca del Gironès, comunica amb la carretera de Girona a Olot i la seva parròquia està dedicada a Santa Maria. També cal destacar l'església de Sant Esteve, antic monestir, que té un bell claustre d'estil renaixentista. Val la pena visitar la col·lecció Alsius de prehistòria.

Col·dejou. Està situat a la comarca del Baix Camp. Comunica amb la carretera de Montroig a Pradell per la Torre de Fontaubella. L'estació de tren més propera és la de Pradell de la Teixeta, a 10 quilòmetres.

Carme Anfosso

EL RENOC

RONDALLA DE JACINT VERDAGUER ADAPTADA PER BERNA.

<p>FA MOLTS ANYS VIVIA A LA GUILLERIA UN HOME QUE TENIA UNA HISENDA MOLT GRAN PERÒ NO TENIA HEREUS...</p>	<p>UN VESPRE, ELS PASTORS LI VAN PORTAR UN NOI PETIT I RENOCAT QUE PLORAVA DIENT QUE S'HAVIA PERDUT.</p>	<p>ELS DIES PASSAVEN, PERÒ EL NOIET NO CREIXIA. COM MÉS MENJAVA, MÉS RAQUÍTIC, LLEIG I ENTREMALIAT ES TORNAVA.</p>
<p>A MANS DE QUI ANIRAN A PARAR ELS MEUS BENS? AIXÍ TINGUÉS UN HEREU, BALDAMENT FOS EL MATEIX DIMONI!</p> 	<p>QUIN NOI MÉS LLEIG I BELLUGUET. NO M'AGRADA GAIRE, PERÒ, A FALTA DE MILLOR, EL PRENDRE PER HEREU.</p> 	<p>I SI FOS UN DIABLET? ARA ME'N RECORDO DE LES MALES PARAULES QUE VAIG DIR... AQUESTA NIT EL VIGILARE...</p>
<p>QUAN TOTA LA CASA DORMIA, L'HOME S'AIXECÀ I SILENCIOSAMENT ES DIRIGÍ A LA CUINA.</p>	<p>JUGAVA AMB LA FLAMA DE LA LLAR I AMB LES BRASES.. SENS DUBTE, ÉS UN DIABLE. PER ESTAR MÉS SEGUR, DEMÀ POSARÉ AL VOLTANT DEL FOC UNA FILERA DE CLOQUES D'OU PLENES D'AIGUA BENEITA...</p>	<p>L'ENDEMÀ A MITJA NIT, EL RENOC ES DIRIGÍ A LA CUINA, PERÒ VA VEURE LES CLOQUES AMB AIGUA BENEITA. VA FER UN GRAN ESPECTEC I VA DESA PARÈIXER XEMENEIA AMUNT. I A PARTIR D'AQUELL DIA, L'HOME VIGILÀ MÉS LA SEVA LLENGUA.</p>
<p>PE...PERÒ QUÈ FA?</p> 		

Solucions

SOPA DE LLETRES ANTERIOR SOLUCIÓ

—Els set noms: Fontcoberta, Esponellà, Serinyà, Camós, Girona, Llagostera, Banyoles.
—El verset: "Que tot aquell qui demana, rep; i qui cerca, troba; i a qui truca se li obre. Mt. VII, VIII".

PETIT
Avet

L'slip per nena,
de cotó,
elàstic i sense costures.

PETIT
Avet